

PEGAS

ČASOPIS UFOKLUBU ZLÍN

JARO 2010

Obsah	2
Úvodník šéfredaktora a šéfa UFOklubu Zlín	3 - 5
Případy pozorování UFO v CZ	6 - 8
Robert Wankes: Můj zážitek s UFO	9
Pavel Fröhlich: Sfinga a její proměny	10 - 21
Krátké zprávy	22 - 27
UFO jako dům	28 - 29
Duch ve Skotsku / Lékařský objev	30 - 31
Jan Pavlík: Záhada jménem H. P. Blavatská	32 - 46
Karel Kýr: Inkvizitor z rozštěpeným penisem	47 - 50
Roboti: Už jdou	51 - 52

Pegas - časopis UFOklubu Zlín

věnovaný problematice UFO a dalším záhadám.
Šířeno volně v PDF formátu - nekomerční, neprodejné.
Pokud není uveden autor článků, tak se většinou jedná
o převzaté zprávy z internetových zdrojů. Za obsah a
pravopisnou stránku článků odpovídají jejich autoři.

Kontakt na redakci: pdf.pegas@volny.cz

Autoři čísla:

Lucie "Siluan" Ondrušková

Pavel Fröhlich

Jan Pavlík

Karel Kýr

Jitka „Tally“ Doležalová

UKZ:

Petr „Pitrys“ Pika, Alois Bátek, Robert Wankes, Vladimír Meduna

Úvodník šéfredaktora

Vážení čtenáři.

Zima jen pomalu a ztuhla odevzdává pomyslný klíč svému následníku a pomalu, pozvolna nastupuje Jaro.

A my jsme tu opět s dalším číslem časopisu Pegas. Od vydání minulého čísla se nám podařilo několik velkých úspěchů.

Začnu třeba tím, že se nám díky skvělé výtvarnici, která si říká **Siluan** podařilo získat úžasné logo. Patří jí za to náš neskonaly dík.

Ale tím výčet našich spolupracovníků teprve začíná!

Oslovili jsme význačné záhadology, kteří již sami publikují na profesionální úrovni a jejich reakce byla nad očekávání vstřícná. Díky tomu si v dnešním čísle (a doufám, že i v těch budoucích) budete moct přečíst články od takových zavedených autorů jako jsou například pan **Karel Kýr**, **Pavel Fröhlich** a **Jan Pavlík**.

Už v tomto čísle naleznete vynikající články o Proměnách Sfingy, o záhadné Helené P. Blavatské či o jednom skandálním Inkvizitorovi. (pokračování seriálu o E.Caycem bylo přesunuto do dalšího čísla)

S tím vším souvisí také změna, ze které budete mít jistě radost hlavně vy, čtenáři. Pegas Jaro 2010 má oproti minulým 32 stranám rozšířený obsah (a to rovnou o 20) až na neskutečných 52 stran!

Děkujeme všem, kteří dali nějak najevo svůj ohlas na minulé číslo Pegase. V reakcích jsem si všiml poznámky, že Pegas se dobře (plynule) čte, že je svým způsobem „popkulturním“ časopisem. Samotného mě překvapilo, jakou tvář si Pegas sám tak nějak utvořil. Musím dát onomu čtenáři patrně zapravdu. Pegas není a nebude hardcore složitým a těžkopádným rozbo-rem záhad a událostí.

Jeho profil je skutečně mírně „pop“ a myslím, že tato *lehčí orientace* jen přispěje k tomu, že bude „dostupnější a vstřícněj-ší“ i pro běžného čtenáře.

Čtěte, bavte se a zachovejte nám i nadále přízeň.
(Šéfredaktor Robert Wankes)

Vážení a milí členové UKZ a čtenáři.

Právě vidíte druhé číslo časopisu Pegas a vě-řím, že tomu jste rádi, stejně jako já.

O obsahu se zmiňovat nebudu, však si jej přečtete sami.

K UFO klubu Zlín jako takovému jen velmi stručně. Máme profil i na Facebooku, kterému velí Tomáš a na Feedku, který je ovšem jen takový neformální a zkušební, řekněme spíše interní.

Členové vědí, někteří, že jsme 10. 3. 2010 oslavili roční výročí založení. V současné době máme asi dvacet členů.

Někdo čeká na odstoupení, někdo na vstup, takže počet je nestabilní. Dva lidé nás opustili, což je škoda, ale tak to bývá. Zato přibyli aktivní členové, ze kterých mám obrovskou radost, že Ingrid a Lojziku??

Daří se navázat spolupráci se zahraničím, v kterémžto trendu budeme pokračovat.

Bohužel současná situace na UFO scéně mně nezadává žádný důvod k radostem. Budu muset proto udělat dodatky ke stano-vám UFO klubu Zlín, kde zcela jasně vyjádříme svůj názor.

Jen namátkou a stručně, třeba jeden z bodů bude, že se zabýváme VŠEMI případy, i těmi nezajímavými a třeba i těmi, o nichž předem víme, že jde např. o tzv. létající přání. Dále, že jsme ochotni naslouchat VŠEM a nebude nás zajímat člověk, jeho minulost, koníčky, zájmy, vyznání atp.

To v praxi znamená, že UKZ se bude stýkat se všemi seriózními badateli a nebude řešit jakoukoli žabomyší válku mezi kýmkoli.

Pro Pegas to pak znamená asi tolik, že schválím všechny články, mimo ty vysloveně scestné a zavádějící, ať je napíše kdokoli. Názor na osobu, či jeho zájmy mne zajímat nebude. Pouze onen článek.

Všichni, kdo se záhadologií zabývají, vědí, o čem hovořím, pro ostatní čtenáře toto nemá praktického významu. Pegas se bude i nadále snažit přinášet seriózní články, komentáře, seriály a vše co k Pegasu patří.

UFO klub Zlín bude pracovat i nadále stejně, jako pracoval dosud.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří chodí na webové stránky a věnují tím UFO klubu Zlín pozornost. Také bych chtěl poděkovat všem, kteří tam přidávají komentáře.

Věřím, že si v Pegasu najde každý čtenář oblast svého zájmu a že i tímto získáme další nadšence do našeho klubu.

Přeji všem hezké „počteníčko“ a všichni věrní se těšte na další číslo, které bude možná, trošku jiné.

Za UFO klub Zlín

Petr Pika ve Zlíně 16. 3. 2010

Nic není dobré nebo špatné. To z toho dělá až naše přemýšlení.

William Shakespeare

Případy pozorování UFO v CZ hlášené UKZ za období Zima 2009 - Jaro 2010

*Vážení čtenáři,
po nějaké době jsme zde s dalšími případy pozorování UFO.*

Musím bohužel konstatovat, že oproti minulému číslu jaksi „vaříme z vody“. Ačkoliv na obloze se stále něco děje, UKZ nebyly od minulého čísla podány žádné nové případy. Znovu vás tedy prosím, abyste v případě pozorování čehokoliv zvláštního neváhali a obrátili se na nás skrze dotazník, který naleznete na našich stránkách:
www.ufoklubzlin.estranky.cz

Rádi se vašim pozorováním budeme věnovat.

Nicméně o tuto rubriku vás v žádném případě nepřipravíme a v dnešním čísle vás budeme informovat o několika nejzajímavějších případech z minulého září, které se ve spolupráci s projektem Záře povedlo od minulého čísla uzavřít.

K prvnímú zářijovému pozorování došlo 5. září. Ačkoliv v tomto případě nemůžeme mluvit ani tak o pozorování, neboť jde o fotografii záhadného objektu, kterého si autor všiml až na fotografiích. Autor fotografie zkoušel pracovat se svým novým fotoaparátom. Nad krčským lesem přitom zachytil objekt, který s jistými pochybnostmi označil za letadlo, ale právě kvůli svým pochybnostem jej předložil

k našemu dalšímu posouzení.

Fotografii přikládáme, aby si i čtenáři mohli udělat svůj názor, případně je umístěna i na našich stránkách. Objekt se nachází v levém horním rohu fotky.

Další hlášené pozorování je ze sedmého září. 5 osob v obci Těrlicko-Hradiště pozorovalo kolem deváté hodiny večerní malý bod, v dalekohledu se jevící jako podlouhlý, rychle měnící barvu světla od žluté, přes červenou, zelenou, až do modra. Pouhým okem objekt vypadal velký přibližně jako hvězda. Objekt zůstal celou dobu pozorování viset na místě, jen občas opsal tvar ležaté osmičky. V době pozorování panovalo jasno a bezvětří, přesto pozorovatel neslyšel, že by objekt vydával jakýkoliv zvuk. Z tohoto důvodu vyloučil vrtulník, ke kterému objekt nejprve přirovnával.

Mohlo skutečně jít o vrtulník? Další názor je, že šlo o diskotékovou světla. Nikomu z hodnotících ale není známo, jestli je tato světla v daném místě možné pozorovat v pondělí, což je den kdy k pozorování objektu došlo.

Pravděpodobně nejzajímavější pozorování bylo zaznamenáno 9. září ve večerních hodinách v obci Otradovice, nacházející se v okrese Mladá Boleslav. Pozorovatelka objekt spatřila v devět hodin večer. Při pohledu z okna spatřila půlkruhový objekt, který rychle blikal a zářil převážně modrou barvou. Objekt chvíli visel nad strništěm přibližně 100 metrů od řeky Jizery. Poté se rychle vznesl do výšky a odletěl k jihozápadu. Během pozorování nevydával žádný, pozorovatelkou slyšitelný zvuk, přestože podle jejího odhadu se od něj nacházela pouhých 60 metrů daleko. Pozorovatelka rychle běžela pro svou dceru, ale než se stačily vrátit, objekt už nebylo nikde vidět. Celá událost trvala přibližně devět minut. Pro toto pozorování se nepodařilo najít racionální vysvětlení.

Poslední neznámý objekt, který nám byl za září hlášen je pravděpodobně shodný s předmětem, který jsme vám

popisali v minulém čísle. K pozorování došlo 16.9., asi 10 minut po osmé hodině večerní. V minulém čísle byl objekt hlášen u obce Holešov, nápadně podobný objekt byl ve stejnou dobu pozorován nedaleko odtud, mezi obcemi Zahnašovice a Martěnice. Také v tomto případě byl objekt popisován jako dva spojené talíře, s velkým bílým světlem na spodní straně. Předmět letěl od severozápadu na jihovýchod a byl velký přibližně jako měsíc v úplňku. Svědkyně úkaz spatřila z jedoucího auta, neslyšela tudíž žádný zvuk.

Pozorování se velmi shoduje s případem uvedeným v minulém čísle, což na jednu stranu potvrzuje že se pravděpodobně jedná o stejný předmět, na druhou stranu nepřináší žádné nové informace a případ stále nemůže být jednoznačně uzavřen.

V případě že máte k těmto případům cokoliv říci, nebo sami spatříte cokoliv záhadného, budeme rádi za jakýkoliv názor nebo jiný příspěvek.

Vladimír Meduna

Mimo spolupráce s novými autory textů se nám podařil ještě jeden opravdu „husarský kousek“. Zajistě si každý již všimnul nového loga našeho časopisu Pegas.

Autorkou ilustrace, ze které bylo logo vytvořeno, je výtvarnice **Lucie "Siluan" Ondrušková**

Původní ilustraci Pegas a spoustu dalších úžasných obrazů uvidíte na jejím webu: **www.siluan.cz**

**Robert Wankes -
Můj zážitek s UFO - očitě pozorování.**

Mnoho lidí se mne často ptá, proč věřím na UFO, zda jsem ho někdy viděl atd. A já mohu říct Ano, viděl. Zde je můj zážitek:

Je to už pár let, byl jsem u rodičů v létě, na zahradě, večer, když už byla tma (a všude hnusní komáři), jsem ještě seděl venku a dalekohledem (8x30), koukal na nebe, na hvězdy, bylo krásně, jasno, město daleko, takže obloha byla dokonale temná, přímo přede mnou nahoře byla Mléčná dráha...

Najednou jsem viděl bod, tím dalekohledem měl velikost tak milimetr, dva, který svítil žlutě a neblikal (hvězdy jsou modré a poblikávají), a ten pomalou pořád stejnou rychlostí letěl napříč oblohou po té mléčné dráze, takže jsem usoudil, že by to mohl být satelit, možná kosmická stanice, když to bylo tak pěkně vidět ze Země, nicméně podrobnosti žádné, byl to JEN žlutě svítící bod.

To by samo o sobě bylo zajímavé, nicméně nijak zvláštní pozorování.

V té chvíli se v zorném poli objevil bod č. 2, byl zhruba stejně velký, přiblížil se více shora a zezadu, doletěl bod č. 1 a připojil se k němu, letěl vedle něj několik minut, nesplynuly, tím dalekohledem jsem je viděl oba jasně vedle sebe.

Po několika minutách se najednou oddělil, zamířil v tom stejném směru co bod č. 1 jen směrem šikmo nahoru zrychlil a po chvíli zmizel mezi hvězdami.

Bod č. 1 letěl stále stejně, stejnou rychlostí, po stejné dráze, až mi zmizel za obzorem, kam jsem už neviděl...

Je otázkou, co to bylo, co to mohlo být. Ten bod (objekt) č. 1 možná ne, ale bod (objekt) č. 2 se zjevil z vesmíru, směrem od Země a také odletěl směrem pryč od Země. Přemýšlel jsem dál. co dělají za manévry NASA a spol.? Čekají na oběžné dráze, chytanou či vypustí satelit, přiletí ze Země, zdola... ale nepotloukají se po vesmíru a nelétají zase zpět.

Sfinga a její proměny

(c) Pavel Fröhlich

Známa a slavná Velká sfinga na pyramidovém poli v Gíze je největší sochou na světě vytesanou z jednoho kusu kamene. Už dívka školou povinná, zajímají-li se, co tato podivuhodná socha

vlastně představuje, jsou poučována: Sfinga je kamenný kříženec se lvím tělem a lidskou hlavou. Přesněji - hlavou faraona Rachefa (také Chefréna), který byl pohřben ve druhé nejvyšší pyramidě gízského pohřebiště. Je tomu ale skutečně tak? Zdá se, že v posledních letech se objevilo jiné vysvětlení původu záhadné Sfingy. Jeho autorem je Robert Temple, hostující profesor historie a filozofie na Tsinghua University v Pekingu, autor 10-ti provokativních knih, a jeho žena Olivia.

Připomeňme si, co je dále o Velké sfinze všeobecně známo. Sfinga leží v písku nedaleko od Chufevovy (Chufuovy, Cheopsovy) pyramidy a střeží město mrtvých. Byla prý vytvořena starými Egypťany ve 3. tisíciletí př. Kr., v době Staré říše za panování 4. dynastie, a to panovníkem Rachefem spolu s pyramidou. Je 74 m dlouhá, 6 m široká a 21 m vysoká. Sfinga má znázorňovat právě panovníka 4. dynastie Rachefa (přibližně 2558-2532 př. n. l.). Jak Sfingu nazývali staří Egypťané dodnes nevíme. Označení Sfinx bylo vytvořeno ve starověku Řeky a pochází z egyptského slova sešepanch, který lze přeložit jako „obraz žijícího“. Egypťští Arabové používali označení Abul-Hol, což znamená Otec hrůzy.

Sfinga v průběhu času utrpěla mnoho poškození. Je vytesána z vápencového podloží. Časem pak došlo k částečnému zasypání pískem a obroušení zasypaných částí. První pokus vykopat Sfingu se datuje do roku 1400 př. Kr., kdy se jí z pověření faraona Thutmose IV. (1413 — 1405 př. Kr.) podařilo odkrýt až po přední tlapy. Thutmose IV. pak mezi tlapami nechal vztyčit žulovou stélu, která připomíná tuto událost.

Stéla popisuje Thutmose jako prince, který si vyjel na loveckou výpravu u Gízy. Když byl princ unavený, usnul pod Sfingou. Zdál se mu sen, ve kterém se mu zjevila Sfinga, která mu slíbila egyptský trůn, pokud ji opraví a odstraní z ní navátý písek (tehdy jí sahal až ke krku). Thutmose byl totiž druhorozený syn, takže trůn měl získat jeho starší bratr. Princ její přání splnil. Obložil ji kamennými deskami a mezi její tlapy umístil stélu. A opravdu — stal se vládcem Egypta, jeho starší bratr nejspíše zemřel. Viz. „Thutmós IV. a božský zásah“

Sfinze chybí původně asi jeden metr široký nos. Velmi rozšířená legenda tvrdí, že jí ho ustřelili Napoleonovi vojáci v průběhu jeho tažení do Egypta. Tato informace je však nepravdivá, protože existují obrazy Sfingy z doby před Napoleonovým tažením, které ji zobrazují bez nosu.

Egyptský historik al-Makrízí připisuje zničení nosu súfijskému fanatikovi jménem Muhammad Sa'im al-Dahr, který byl rozhořčen tím, že prostí rolníci uctívají Sfingu, aby tím zlepšili svou úrodu. Sa'im al-Dahr byl poté pověšen za vandalismus. Zničení nosu se mělo odehrát v roce 1378.

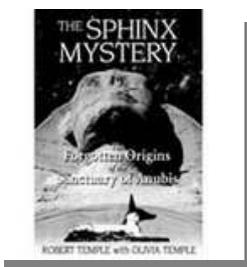
V roce 1817 proběhly první moderní vykopávky, vedené kapitánem Cavigliou, které úplně odkryly hrud' Sfingy. Úplně vykopána byla v roce 1925. (Wikipedie)

Je tu něco, co také mnoho lidí neví. Pod Sfingou se nacházejí další komplexy chodeb a chrámů. Údajně je to propojovací cesta mezi všemi třemi pyramidami. Před Sfingou a již zmíněnou cestou je něco jako chrám. Zřejmě se jedná o dvě architektonicky oddělené komory s devíti opěrnými sloupy, tajným přístupem posunutým daleko před Sfingu a rovněž tajným vchodem k podzemním spojovacím chodbám.

Existence těchto donedávna neznámých prostor představuje obrovskou senzaci sama o sobě, vždyť ještě kolem roku 1900 egyptologové rozhořčeně odmítali jakoukoliv možnost, že by se

u pyramid nějaké podzemní chodby mohly vůbec vyskytovat. Existence podzemní hlavní chodby k Velké pyramidě byla potvrzena archeologickým průzkumem. Lze předpokládat, že existují i další dva tunely.

Takže si to shrňme. Podle oficiálně rozšířeného názoru Velká sfinga představuje faraona Rachefa, který zde byl portrétován a k jeho lidské hlavě bylo přidáno tělo lvice (!) Proč lvice, když faraon byl muž, proč ne lva, napadne určitě mnohé z vás...

Co říká o Velké sfinze Robert Temple a jeho žena Olivia?

Naznačme si teorii jejího původu prostřednictvím úryvků z jejich knihy „The Sphinx Mystery: The Forgotten Origins of the Sanctuary of Anubis“.

Citují:

„Nikdy neexistovala uspokojivá odpověď na to, co vlastně Sfinga je nebo byla. Každý, kdo jede do Gízy, může na vlastní oči vidět, že se Sfinjou je ně-

co „špatně“. Trvá to jen okamžik. Tělo je kolosální a hlava je jen hrbolík. Egypťané nikdy nevytvořili něco takového, vždy byli pečliví, co se týče proporcí v jejich umění. Tak jak je potom možné, že nám tady v písku sedí toto monstrum s malou hlavou?

Několik dalších věcí je se Sfinjou také špatně:

1. Záda jsou plochá. Kdo kdy viděl lva s plochými zády, bez velkého hrudníku a hřívý?
2. Sfinga sedí na zemi v hluboké díře. Proč? Proč nesedí někde vysoko, aby mohla být vystavena na odív?
3. Přímou před Sfinjou jsou ruiny chrámu, jehož zeď byla prakticky vztyčena proti jejímu nosu a nebyly v ní žádné dveře. Proč takto zamezit pohled na Sfingu zepředu? A jestliže sloužil chrám k uctívání Sfingy, proč není z chrámu ke Sfinze žádný přístup, takže se tam ani nemůžete dostat?

4. Jáma, ve které Sfinga sedí, se zdá být velmi erodovaná, jakoby vodními toky. Co to způsobilo? Vypadá to, jakoby se voda valila dolů po stranách. Na druhou stranu, na Sfinze samotné nejsou žádné takové vertikální vzory eroze. Naopak, má jasné horizontální vzory eroze. Jak se mohou spolu slučovat tyto dva různé vzory v pravém úhlu? A co je mohlo způsobit?

Nic z toho nedává smysl, pokud se nad tím zamyslíte. Samozřejmě, mnoho lidí nepřemýšlí. Prostě na ni zírají, pak jdou dál a jejich mozek je netečný.

Ale když jsme poprvé před mnoha lety, moje žena Olivia a já, Sfinzu uviděli, jen jsme tam udiveně stáli a oba jsme se shodli na tom, že je to celé špatně, špatně, špatně.

Takže teď, po mnoha letech práce, si myslíme, že jsme našli některé odpovědi. Přirozeně, jakákoliv nová myšlenka o čemkoliv, co „všichni vědí“, za prvé rozzuří konvenčně uvažující lidi a za druhé potěší lidi, kteří sdílejí názory proti establishmentu. Je celkem jasné, na které straně stojím já.

Dovolte mi nejprve vyjádřit můj postoj k tomu, co se stalo jakýmsi zakořeněným názorem mezi mými kolegy sdílejícími názory proti establishmentu. Nevěřím, že je Sfinga 12.500 let stará. Věřím, že Sfinga je starší, než se konvenčně věří. Ale nevěřím, že by byla starší o tisíce let nebo něčemu na ten způsob.

Věřím, že v místě Sfiny došlo k erozi způsobené vodou, ale nevěřím, že to má něco společného s „prastarým deštěm“, ani že se zde nacházelo něco, co by mohlo v období „prastarého deště“

erodovat.

Takže, jaká je tedy odpověď?

Ostrov a příkop Sfiny

V době, kdy se záplavy vyskytovaly jednou za rok (což se již neděje díky přehradě Asuán), vystoupala voda Nilu až k okraji

chrámu Sfingy, před kterým jsou dokonce hráze. Takže se domnívám, že se stalo asi toto: voda Nilu byla vedena do jámy Sfingy, kterou teď nazývám příkopem, jakýmsi jednoduchým zařízením na zvýšení vodní hladiny, byla vedena úzkým kanálem mezi chrámem Sfingy a Údolním chrámem (ony dvě stavby před Sfingou) a její tok byl kontrolován řadou propustí a stavidel. Známky těchto propustí a stavidel, mnoho děr po šroubech a tak dále, již neexistují, protože byly zakryty novými kameny a cementem. Ale nebojte se! Před tím, než zmizely, jsem pořídil spoustu fotodokumentace, která se nachází v naší knize. Každý to pak může vidět velmi jasně. Důvodem, proč byla stěna chrámu před Sfingou, je, že sloužila jako čtvrtá bariéra před vodou. Důvodem, proč nejsou ve stěně žádné dveře, je, že by jimi vytekla voda ven.

Horizontální eroze na straně Sfingy (která není pokryta „ kameny v rámci restaurování“) je způsobeno tím, že Sfinga seděla uprostřed příkopu naplněného vodou. Vertikální eroze na stranách jámy, zejména na jižní straně, je způsobena neustálým hloubením příkopu díky tomu, že se tam hromadil navátý písek. Pokaždé, když byl příkop prohlouben, voda proudila v přívalech po stranách dolů, což vedlo k vertikální erozi, zvláště přírodními dutinami ve vápencovém skalním podloží.

Takže si myslím, že Sfinga byla, mimo jiné, ostrov!

Toto okamžitě řeší skládku důkazů zaznamenaných do pátého století před naším letopočtem řeckým historikem Hérododem, který říká, že král Cheops nechal dovnitř přivést vodu z Nilu, aby obklopovala ostrov Gíza. Tady to je.

Čí hlava je na Sfinze?

Takže máme ostrov. A co teď s ním? A proč je hlava krále Cheopse velikosti hrbolku na přední straně tohoto velkého lva s plochými zády, obklopeného vodou? Co se tu děje? Ale počkat! Kdo říká, že je to hlava krále Cheopse? Někteří říkají, že je to hlava krále Chefréna (Rachefa), ale jestli jste někdy viděli jeho hlavu na obrovské soše v muzeu v Káhiře, víte, že vůbec není Sfinze podobný. Jen pro začátek, Chefrén má podlouhlý obličej a Sfinga kulatý, a existuje mnoho dalších od-

lišností.

V tuto chvíli své zvědavosti jsem se začal cítit opravdu nepřijemně. Vesměs poznám, když něco nepasuje. Možná nevím, co pasuje, ale častěji vím, co ne.

A ten obličej není ani Cheopsův (ne, že bychom věděli, jak ve skutečnosti vypadal, protože jeho jediná dochovaná podobizna je třípalcová soška za slonoviny, což by ostatně mohl být váš strýček Tony nebo teta Madge), ani starého Chefréna s dlouhým obličejem. Tak, kdo to je?

A právě tehdy jsem objevil jeden z těch zapomenutých zdrojů, které mi neustále padají do klína. V tomto případě to byl článek německého archeologa Ludwiga Borchardta, který jej napsal dávno předtím, než byla Sfinga vykopána, v době, kdy se nad pískem tyčila pouze její hlava a krk. Borchardt k ní chodíval, stál tam a díval se na ni. Tenkrát jste se mohli dívat Sfinze do oka a ani by necukla, vlastně se usmívala. Dnes je tak nafoukaná, s hlavou vysoko nad námi, když stojíme u jejích nohou, takže tak dobře nevidíte detaily její hlavy.

Borchardt přemýšlel. Všiml si, že Sfinga měla pruhy s namalovanými očima (bez komentáře, faraóni mají právo dělat, co se jim zachce v soukromí vlastní jámy Sfingy) a věděl, že se v období Staré říše, kdy žili Cheops a Chefrén, takovéto pruhy nenosily. Povšiml si detailů v pruhovaných vzorech v podivné pokrývce hlavy, kterou Sfinga měla. Obličej musel patřit faraónovi, protože tato pokrývka byla svatou náboženskou pokrývkou faraónů známou pod pojmem nemes. Ale Borchardt, který byl šéfem Německého institutu v Káhiře a proto něco věděl, si uvědomil, že ani tyto pruhované vzory se ve Staré říši nepoužívaly. Začal se zabývat výzkumem nemes a objevil, že se tyto konkrétní pruhované vzory používaly pouze v období Střední říše, stovky let po Cheopsovi a Chefrénovi. Vše to technickou formou sepsal a publikoval ve významném odborném měsíčníku (samozřejmě v němčině, ale já jsem to přeložil a tento článek se objevuje jako příloha k naší knize) a došel k závěru, že Sfinga byla vytesána v období Střední říše, nikoliv Staré.

Ale chudákovi Borcharttovi se všichni smáli. Kdo kdy slyšel něco takového? Střední říše! Borchartt se musel zbláznit! A pak byla v roce 1925 Sfinga vykopána a všem bylo zcela jasné, že Sfinga byla mnohem starší než z období Střední říše. Ale všichni zapomněli, že Borchartt v době, kdy psal svůj článek, nikdy tělo Sfingy neviděl, psal pouze o hlavě.

A tak jsem tento případ znovu otevřel a došel jsem k závěru, že hlava byla přetesaána v období Střední říše, přesně, jak říkal Borchartt, a co více, věřím, že mohu přesně identifikovat faraónův obličej, kterému patří. Abyste to zjistili, tak si samozřejmě musíte tu knihu přečíst.

Nicméně, je to hezké identifikovat tvář sfingy. Někteří lidé by mohli být spokojeni jenom s tím. Ale ne, je to jako sledovat film noir bez toho, abyste znali konec. I když víte, kdo to udělal, pořád chcete znát motiv.

Takže, co byla Sfinga předtím, než na ni vytesali obličej tohoto chlapíka? No, abyste se k tomu dopátrali, musíte se pokusit zjistit, co byla Sfinga předtím, než na ni faraóni dostali svá dláta. Toto upoutá pozornost člověka na plochá záda. „Každý ví“, že Sfinga má tělo lva. Jakmile slyším to „každý ví“ něco, vím, že to musí být špatně. Mám patologicky proti-stádovskou mentalitu. Vše, co musíte udělat, je říct mi „každý ví“ něco, a já tomu okamžitě přestanu věřit. Je to proto, že davy se vždy mýlí. Davy mají asi tolik inteligence jako měkkýš. Začal jsem z předpokladu, že Sfinga nebyla vůbec lev. Každoročně ji vidí miliony lidí z celého světa a všichni „ví“, že je to lev. Takže to znamená, že jím nemůže být. „Ví“, že je to lev, protože jim to bylo řečeno. Němcům bylo řečeno, že Hitler je jejich spasitel, a proto to „věděli“, Rusové všichni „věděli“, že Stalin byl jako jemný otec, který se o ně postará. Ano, všichni, nebo alespoň všichni, které znali, „věděli“ tyto věci. A lidé také kdysi „věděli“, že je Země plochá a že Slunce se otáčí okolo Země. Všechny tyto věci byly „známy“. Ale byly pravdou?

Když to nebyl lev, tak co tedy? No, muselo to být zvíře s rovný-

mi zády, bez velkého hrudníku a bez hřívky. Muselo to být také zvíře, které se takhle krčilo s nohama vystrčenýma dopředu. (Nemá cenu dívat se příliš podrobně na tlapy, protože jsou zcela pokryty kameny v rámci restaurování a byly vytvarovány tak, aby vypadaly jako „co každý ví“, kvůli znovu potvrzení nepravdivého konsensu, kterému každý uvěřil.)

Anup — strážce nekropole

Sfinga se krčí u vchodu do nekropole jako hlídač. A je to! Je to hlídač pes! Starověcí Egypťané měli psa, který se jmenoval Anup (též Anubis), což byl krčící se divoký pes, obecně známý jako šakal (ačkoliv přesně vzato, v Egyptě nebyli žádní šakalové a Anup byl opravdu dnes již vyhynulým druhem divokého psa). Anup byl strážcem nekropole, strážcem mrtvých a byl často zobrazován v přesné poloze Sfingy — a také báječně ve formě sochy nalezené v hrobce Tutanchamona — takže je jeho obraz znám téměř komukoliv, kdo kdy projevoval zájem o starověký Egypt.

Na obr. ukazují kresbu, kterou jsem spáchal. Ta znázorňuje, jak byla přetesaná hlava Sfingy vytesána z krku, který na Sfinze zůstal poté, co byla původní socha znetvořena řáděním davu, který rozbil vše, co mohl, na platině Gízy během období chaosu známého jako První přechodné období mezi lety 2200 — 2000 př. n. l.

Urazit ze Sfingy uši a nos, když byla Anup, byla ta nejjednodušší věc na světě. Nebylo možné dát je zpět, protože Sfinga byla vytesána z pevného skalního podloží a kusy byly pravděpodobně stejně rozbity na kousky. Takže pozdější exhibicionistický faraón si mohl dokonce i myslet, že dělá zbožný akt a „obnovil“ sochu tím, že okázale předvedl sám sebe, stejně jako například Madonna pomáhá světu, ne? Tom Cruise taky zachraňuje svět, pamatujete? Ano, všichni víme, že celebrity mají své fotky v novinách pouze z ušlechtilých příčin a nemá to co dělat s tím, že by chtěly, aby se na ně lidé dívali, nebo dokonce s tak nízkou potřebou, jako je ješitnost.

Když už mluvíme o filmových hvězdách, Sfinga je nyní tak plná botoxu a měla takové množství plastických operací bláznivých „restaurátorů“ (což je vše velmi podrobně zobrazeno v naší knize), že by mohla klidně dostat hlavní roli v nějakém trháku. Ale s jejím nosem to nedopadlo až tak dobře, protože pořád chybí. Ve 13. století jej otloukl fanatický imám jménem Šajch Mohammed, který chtěl očistit Egypt od neislámských vlivů. Dostal se až k nosu, přinejmenším. (Příběh, že nos ustřelili Napoleonovi vojáci, je nepravdivý.)

Takže teď máme krčícího se Anupa jako ostrov, obklopeného malým jezírkem. A konečně máme něco, co mohou najednou rozpoznat ti, kdo studují starověké texty. Protože většina dochovaných starověkých egyptských textů, známých pod pojmem Texty pyramid, často hovoří o posvátném místě spojeném s nekropolí v Gíze zvaném Šakalí jezero. A tady je!

Nyní se někam dostáváme. Všechno začíná dávat smysl. V naší knize jsme shromáždili mnoho starověkých textů, které se zmiňují o Anupovi strážícím nekropoli umístěnou v Gíze, který se nachází u náspu a je velmi velký. Také jsme zkopírovali reliéfy z hrobek čtvrté dynastie v Gíze, které znázorňují obrovského Anupa a mohly být zamýšleny jako skutečné vyobrazení Sfingy.

Tajná komora pod Sfingou

Většina lidí, které zaujaly egyptské záhady, byla dlouho zvědavá, zda může být pod Sfingou nějaká tajná komora. Prolézal jsem vnitřek Sfingy a popsal jsem tunel, který existuje v zadní části těla Sfingy, a stejně tak i vertikální tunel vytesaný ze skalního podloží pod její zadnicí a vše jsem zdokumentoval. Na obr. vidíte fotografii, kterou pořídila Olivia. Jsem na ní já a moje hlava trčí Sfinze ze zadku, což možná dokazuje, jak dobře ji znám. Pak se stala úžasná věc. V jedné ze starých knih, které sbírám, v tomto případě v knize vydané roku 1715,

jsem narazil na pasáž, která popisuje komoru pod Sfingou a dokládala to výpovědí očitého svědka! Byl jsem ohromen. Kniha odkazovala na dřívější zprávy o této komoře, ale opomněla se zmínit o tom, kdo je napsal nebo kdy byly vydány. Menší problém! Jak jsem měl tyto knihy najít?

Kdybyste přišli do Britské knihovny a řekli knihovníkovi, že potřebujete knihu vydanou před rokem 1715, která popisuje komoru pod Sfingou, řekl by vám, ať se vrátíte, až budete znát jméno autora nebo název knihy. Vše, s čím jsem musel pracovat byla „kniha zmiňující Sfingu před rokem 1715“. Takže, jak jsem to udělal?

Tady přicházejí mé zvláštní schopnosti, které mi umožňují získat informace, o kterých se zdá, že jsou druhým nedostupné. Jsem to, co by se dalo nazvat expertem na vyhledávání informací a nepotřebuji znát nic o daném oboru, abych se dostal k jeho „skrytým“ informacím. Skryté nebo zničené informace prostě neexistují: všechny jsou v informačním prostoru, pokud k němu máte přístup. Všichni víme o emailech, o kterých si lidé myslí, že je vymazali ze svých počítačů, ale které mohou experti na obnovu počítačových dat znovu získat (například v rámci vyšetřování trestného činu). Existuje také vyšší verze, která umožňuje, aby byly ze zcela nemateriálního světa informačního prostoru přístupné veškeré informace, které kdy existovaly v jakékoliv materiální podobě.

Bohužel, ještě jsem nepotkal nikoho, kdo by byl schopen přistupovat k těmto materiálům metodicky a systematicky. Většina lidí se k nim dokáže dostat pouze okrajově, pomocí „intuice“ nebo „tušení“. Možná je to i dobře, že je náležitý přístup k těmto informacím limitován. Koneckonců, důvodem našeho bytí v materiálním světě je vidět, jak to zvládneme bez informací. Proto shledávají lidé jako já tak obtížné sdělit to, co víme, když jsme nějakým způsobem, kterému nerozumíme, získali informace z informačního světa.

Většinou nejsou určeny k šíření a možná bych to ani neměl dělat.

Když odhalím takovouto informaci lidem, stejně mi nikdy nevěří, tak se většinou neobtěžuji.

Nedokážu vysvětlit, jak jsem se k tomu dostal. Zdá se, že nějakým způsobem „vidím skrz hmotu“, což se dá těžko vysvětlit, a vidím informace na druhé straně. Hmota se pro mě tak jako tak stává více a více transparentní každý den a už v ni nevěřím. Pouze při jedné příležitosti jsem byl tak zoufalý, že jsem „znásilnil“ informační prostor. Stalo se to, když byla naše milovaná fena Kim omylem zamčena do místnosti s digitálním bezpečnostním kódem. Protože byla stará, nemocná a potřebovala vodu a mohla by umřít než bych sehnal někoho, kdo ten kód má, „získal“ jsem tento číselný kód, namačkal ho tam, dveře se otevřely a já jsem ji vysvobodil.

Neudělal jsem to okamžitě. Nejdřív jsem udělal dva nebo tři hysterické špatné pokusy a ztratil tak vzácné minuty, protože jsem byl příliš vystresovaný. Pokoušel jsem se zůstat klidný a pak jsem to udělal dobře. To znamenalo, že jsem se vlastně musel dostat k celému číslu z několika číslic, z nichž jsem ani jednu neznal. Popravdě, neměli bychom takové věci dělat, ale můj pes byl pro mě důležitější než protokol.

Také je pro mě důležitý větší pes, Sfinga! Cítím k ní téměř tolik náklonnosti jako k... ne, to by nebylo vůči Kim fér. Ale mám rád také Psí hvězdu (Sirius). Ve skutečnosti jsem fanda do psů, opravdu. Nejsem nadšený kočkami, i když jsem velký fanoušek původní verze filmu „Cat People“ (Kočičí lidé, 1942). Někdy se na něj podívejte! Mrkněte na recenzi na mojí webové stránce. Nakonec se mi podařilo nalézt publikovaná očitá svědectví o komoře pod Sfingou za 281 let, včetně podrobných informací, kde asi přesně byla, o její velikosti a fakt, že obsahovala zbytky dřevěné rakve. Protože bylo popisováno, že má komora hieroglyfy na stěnách, jsem si jistý, že byla tím, čemu archeologové říkají „intruzivní pohřeb“. Ale muselo jít o pohřeb královský,

protože šachta byla velice pečlivě zkonstruována a komora byla vykopána v jednom z nejdůležitějších monumentů v Egyptě v posvátné oblasti královské nekropole. Šachtu v roce 1926 zapečetil cementem Émile Baraize.

Století před tím, Henry Salt také zacelil některé otvory a chodby v jiném místě Sfingy a byl za to ostře kritizován francouzským hrabětem de Forbin. Toto všechno je dopodrobna popsáno v naší knize. Takže, ano, pod Sfingou existuje tajná komora. A informace v naší knize to dokazují nade vší pochybnosti. Ale ne, není původní a není stejného data jako vytesání Sfingy. A také je prázdná, takže v ní není žádné zlato ani poklad.

Kdybychom si jen mohli přečíst, co se píše na zdech!

Další věc, kterou se mi podařilo prokázat je, že Sfinga a tři pyramidy v Gíze byly součástí jednoho jednotného konceptu designu na planině Gíza. Poloha a velikost Sfingy je přesně určena vůči třem pyramidám způsobem, který nebyl nikdy předtím zaznamenán. Toto je v knize obšírně ukázáno a vysvětleno a opravdu není možné tento materiál shrnout, protože je příliš dlouhý a podrobný na stručný popis. Nicméně mohu říct, že to byla součást kultu vzkříšení. Při podrobném vysvětlování jsem měl dokonce možnost vysvětlit pravou podstatu oněch bizarních reliéfů v kryptě v Denderě, které vyvolaly mnoho spekulací. Zejména ty se „žárovkami“, ačkoliv jsou více než 2.500 let staré a jejich jediná spojitost je symbolikou.

Doufám, že si každý z prolistování naší knihy odnese mnohé a, kdo ví, třeba i z přečtení. Staly se i divnější věci."

Konec citace.

Zdroj: Robert Temple and Olivia Temple, The Sphinx Mystery: The Forgotten Origins of the Sanctuary of Anubis

článek byl převzat s dovolením autora ze špičkového záhadologického webu:

<http://echooo.frohlich.eu/>

Krátké zprávy

Lidský mozek má výkon 38 petaflops a paměť 3 581 TB

Alespoň to tvrdí nově zveřejněná studie Dharmendry Modhy, šéfa výzkumného ústavu společnosti IBM.

I když je dnes nejvýkonnější superpočítač na světě - IBM BladeCenter QS22 se svým výkonem 1,1 petaflops asi stotisíckrát rychlejší než běžná domácí sestava, na lidský mozek stále nestačí. Prokázala to nedávno uveřejněná studie Dharmendry Modhy.

Dharmendr Modha, šéf výzkumného týmu z IBM Almaden Research Center získal minulý rok od agentury DARPA a amerického Ministerstva obrany dotaci ve výši téměř 5 milionů USD na projekt zvaný „SyNAPSE“. Jeho náplní má být snaha pochopit funkce našeho mozku a to pomocí jeho zpětného inženýrství.

Podle jeho dosavadních informací, zveřejněných na nedávném 125. zasedání IEEE, je tak výkon lidského mozku až 38 petaflops, což je 38 tisíc biliónů operací za sekundu a je vybaven paměťovou kapacitou až 3 584 TB. Podle Dharmendry Modhy je však k první simulaci chování lidského mozku ještě velice daleko. Zatím stále nemáme ani dostatek informací o jeho chování a funkcí, abychom mohli dosáhnout simulace alespoň té nejobyčejnější kůry mozkové. Přesto však předpověděl rok 2018, kdy by se již mohl výkon superpočítačových sestav vyrovnat výkonu lidského mozku a mohla by tak proběhnout první simulace.

=====

Objev: detektor terahertzových vln

Vědci z japonského výzkumného institutu RIKEN vyvinuli zcela nový typ detektoru terahertzových vln. Objev by mohl přinést revoluci ve vývoji neinvazivních vyšetřovacích metod a v lékařství nahradit například rentgen. Terahertzové (THz) záření (tedy vlny o frekvenci 300GHz až 3THz) přitahuje v současné době stále více vědců i lékařů, protože se jedná o hlavního kan-

didáta na post v současné době používaného rentgenového záření, které je mnohem více škodlivé. THz záření má však velmi nízkou energii, která je náročná na detekci. Nyní se však vědcům Yukio Kawano a Koji Ishibashi z výzkumného institutu RIKEN podařilo vyvinout citlivý detektor THz záření s vysokým rozlišením.

Činnost nového detektoru THz vln je založena na technologii NFI (Near Field Imaging), která využívá vlastností tlumených vln. Terahertzové vlny dopadají na detektor a pronikají skrz mikroskopický otvor na jeho povrchu. Šíří se dál a přitom vytvářejí husté, tlumené, tzv. evanescentní vlny. Ty rychle slábnou, a proto je hned za otvorem do čipu zabudována sonda NFI (anténka ve tvaru motýlka). Ta vzniklé evanescentní vlny zesiluje, takže mohou být snímány vlastním detektorem (tranzistor s vysokou pohyblivostí elektronů), který se nachází úplně ve spod čipu.

Tvůrcům detektoru se podařilo dosáhnout rozlišení 9 mikrometrů u terahertzových vln o vlnové délce 215 mikrometrů (technologie NFI umožňuje překonat rozlišovací limit). Ačkoli zařízení prozatím pracuje jen při teplotě 13 K, snahy o jeho další vylepšení jsou v plném proudu. Japonští výzkumníci uvažují o výrobě detektoru z uhlíkových nanovláken.

=====

Británie zveřejnila největší soubor záznamů o UFO

Britské ministerstvo obrany pokračuje ve zveřejňování záznamů o UFO. Ve čtvrtek bylo uvolněno 6000 stran pořízených v letech 1994 až 2000.

Mezi těmito případy nalezneme například i tyto:

Březen 1997 - UFO, tvar modrý trojúhelník nad zahradou, muž jej spatřil ve čtyři ráno, když šel do práce. Po třech minutách se trojúhelník ztratil. Na místě zůstal hedvábně bílý prášek.

Leden 1997 - případ Velšana, kterému přestal fungovat mobil a autorádio, když se k němu přiblížila z oblohy velká trubice

světla. Muž vystoupil z auta a podařilo se mu válcem světla projít, když si však sedl do auta, udělalo se mu zle a měl problémy s kůží, kvůli kterým navštívil lékaře. Auto bylo pokryté prachem.

V záznamech je i výpověď pěti rybářů z lodi, kteří nad Severním mořem viděli kulatý plochý a zářící objekt posouvající se po obloze. Tito lidé přitom byli velmi skeptičtí k existenci UFO.

Zaznamenaná je i výpověď policistů, kteří UFO natočili v *říjnu 1996* na východním pobřeží Anglie na videokameru. Objekt zachytilo i britské královské letectvo, které jej označilo za neidentifikovatelný záblesk na radaru. Policisté objekt popsali jako „podivný, rotující s blikajícími červenými, modrými, zelenými a bílými světly. Světla zaznamenala i loď u Bostonu.

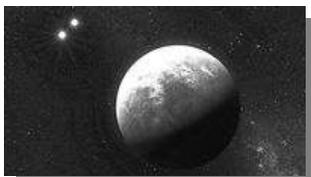
Mezi záznamy jsou také výpovědi pilotů. Blízké setkání popsal pilot, *který v roce 1995* přistával na letišti v Manchesteru. Objekt se nepodařilo identifikovat.

Talíře vystřídalý létající trojúhelníky

Po zveřejnění zprávy se také ukázalo, že se v průběhu let změnil tvar UFO. Poslední záznamy je popisují jako velké, černé a trojúhelníkovité, zatímco ve 40. a 50. letech se mluvilo o talířích a diskovitých objektech, které startovaly svisle.

Záhadologové se domnívají, že mnohdy se může jednat o bombardéry kategorie stealth, jako byl F-117, které mají trojúhelníkový tvar. Další hypotéza hovoří o tom, že zatímco v 50. letech se podařilo lidem získat první havarované létající talíře, trvalo skoro 50 let, než systémem zpětného inženýrství vědci dokázali pochopit princip fungování UFO a postavit „vlastní“.

Podle této hypotézy jsou nynější létající trojúhelníky pozemské lodě, které byly postaveny na základě technologií získaných z havarovaných UFO z 50. let.

=====

Astronomové objevili tři desítky nových planet.

Celkem 32 planet objevili astronomové za hranicemi Sluneční soustavy u cizích hvězd. Tělesa ve velikostech od pětinašobku Země po desetinašobnou velikost Jupiteru potvrzují, že u cizích hvězd je plno planet a s počtem roste i pravděpodobnost, že někde vznikl podobně jako na Zemi život. Nové planety přibýly na seznam díky analýze údajů z citlivého zařízení na teleskopu na Jižní evropské observatoři v chilském La Silla.

"Z našich závěrů tak vyplývá, že přinejmenším 40 procent hvězd podobných Slunci obíhají i menší planety. Je to opravdu důležité, protože to znamená, že menší planety se dají najít prakticky kdekoli," uvedl Stephane Udry z univerzity v Ženevě.

Důležité podle něj také je, že existenci planet předpověděly modely, načež je vědci skutečně našli. A modely předvídají existenci mnohem většího počtu malých, Zemi podobných planet. V současnosti už je na seznamu cizích planet 400 těles.

K objevu planet na observatoři La Silla byla opět použita metoda nepřímé detekce, která je založena na měření výchylek při pozorování hvězd. Tentokrát však pozorovatelé využili nové zařízení - supercitlivý spektrometr.

(PEGAS pozn. redakce - Zdá se, že model hvězda a planety kolem tak, jak ho známe je univerzálnější, než se dříve věřilo. Z tohoto faktu lze optimisticky nahlížet na možnost života (možná inteligentního) v jiných částech vesmíru. To, že se zatím nepodařilo najít soustavu podobnou podmínkami té naší, nic neznamená. Může se vyskytovat kdekoliv v hlubinách neprozkoumaného vesmíru. A potom je tu ještě jedna skutečnost.

Uspořádání Slunce - Země, tak jak vyhovuje nám, nemusí přece nutně být jediné vhodné pro život? Je docela možné, že naopak my jsme výjimkou, neboť každý ví, že jak voda, tak i kyslík patří mezi poměrně agresivní složky v přírodě)

Jestliže se dříve pesimisté domnívali, že je ve vesmíru málo hvězd s planetami podobnými naší Zemi, pak dnes byly jejich teze vyvráceny. Lovci vzdálených „Zemí“ ohlásili další nálezy těles, na kterých by dokonce mohl existovat i život. Mezinárodní tým astronomů našel poblíž našeho Slunce dvě hvězdy, kolem nichž krouží nejméně šest planet, včetně dvou "super-Zemí" s hmotností 5, resp. 7,5x vyšší než těleso obývané lidmi.

Vědci si objevu považují hlavně proto, že nové planety našli kolem hvězd velmi podobných našemu Slunci. „Naznačuje to, že objevy planet kolem blízkých hvězd budou velmi časté. Domníváme se, že možné obyvatelné světy nalezneme do několika let," soudí expert Steven Vogt z Kalifornské univerzity.

(FOTO Vizualizace jedné z objevených exoplanet, která je 6x krát větší než Země.FOTO: Reuters)

=====

Záhadné těleso zaskočilo astronomy.

Astronomové objevují nové planety u cizích hvězd jako na běžícím páse. Tým zkoumající první snímky z vesmírného dalekohledu Kepler, který NASA vyslala před měsícem, oznámil v pondělí objev hned pěti exoplanet najednou. Zároveň odhalili i záhadné těleso - příliš horké na to, aby to byla planeta a příliš malé na to, aby to byla hvězda.

Horké Jupitery, jeden pěkně řídký

Nově objevené planety jsou kvůli velikosti a extrémním teplotám známé jako „horké Jupitery". Teploty na nich dosahují až 1650 stupňů Celsia, což je více, než má roztavená láva - dosahují teplot, kdy se taví železo a zlato.

Cesta kolem hvězdy trvá těmto exoplanetám tři až pět dní, což znamená, že oběžná dráha je blíže k jejich hvězdám. Ty jsou navíc podle NASA oproti Slunci větší a panují na nich také vyšší teploty.

Jedna z nově objevených exoplanet získá asi první místo na žebříčku těles s nejnižší hustotou, a sice 0,17 gramu na centimetr krychlový.

Hvězdný systém, v němž na základě analýz záhadné těleso, které obíhá svou hvězdu, má překvapivě vyšší teplotu než slunce, je pro vědce tajemstvím.

Teplota nezvyklého objektu je dokonce údajně o tisíce stupňů vyšší než jeho slunce. To znamená, že zřejmě nejde o planetu. Jeho velikost navíc překračuje planety našeho solárního systému.

Záhadný objekt nesplňuje žádné podmínky k přiřazení k dosud známým astronomickým objektům. Prozatím jej vědec NASA Jason Rowe, který je objevil, nazývá „horkým společníkem“. Teplota objektu údajně přesahuje 14 400 stupňů Celsia, tedy více než dvojnásobek povrchové teploty našeho Slunce.

Nová planeta, nebo stará hvězda?

Prozatím existují dvě hlavní teorie, čím by záhadný objekt mohl být. Rowe se domnívá, že jde o nově vznikající planetu, starou jen asi 200 milionů let. (Země vznikla asi před 4,5 miliardy let.) Podle druhé teorie jde o zanikající bílé trpaslíky, tedy objekty vzniklé

zhroucením hvězd.

Kepler je první sondou vyslanou NASA, která dokáže najít planety o velikosti Země obíhající okolo hvězd, jako je Slunce. Experti očekávají, že při postupném průzkumu 150 000 sluncí objeví přinejmenším asi 50 takzvaných exoplanet s přibližně shodným průměrem, jaký má Země, a přes 800 o velikosti do 2,2 průměru Země.

UFO jako dům

Futuro, nebo též Futuro House je předmontovaný oválný dům, který navrhl Matti Suuronen. Koncem 60. a začátkem 70. let jich byla sestavena a prodána asi stovka.

Futuro má tvar létajícího talíře, okolo obvodu jsou výrazná kulatá okna. Je tvořen z polyesteru plastu a sklolaminátu. V průměru má asi osm metrů, vysoký je tři metry.

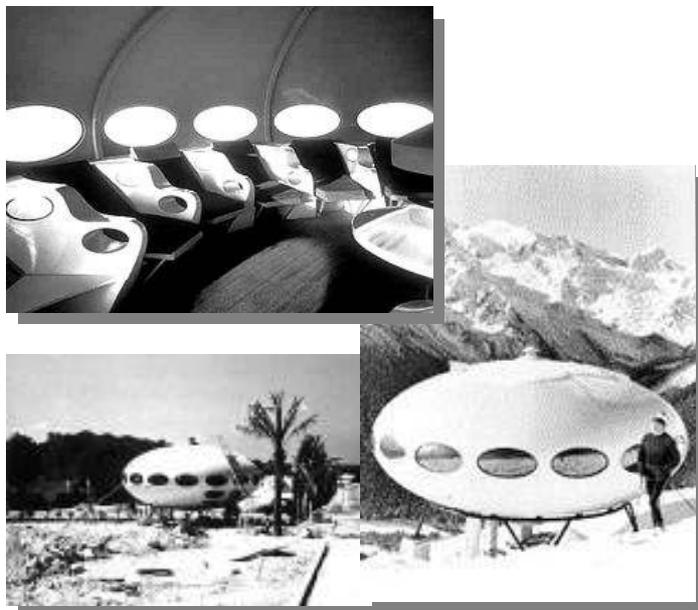

Historie

Futuro je projekt poválečného Finska, odrážející období víry v techniku, ekonomický růst a dostatek volného času. Byl konstruován podobně jako kabina lanovky, aby se dal snadno vytopit a byl použitelný i v nerovném terénu. Konečný produkt byl univerzálně převozitelný dům, který měl předpoklady pro masovou výrobu pro jeho schopnost zapadnout do libovolného prostředí. Použitý materiál (sklolaminát vyztužený plasty), byl Suuronenovi důvěrně znám, použil jej pro velkou střešní kopuli na obilné silo v Seinäjoki. Pro snazší dopravu se dům skládal ze 16 elementů, které se spojovaly šrouby.

Dům mohl být sestaven na místě, nebo rozebrán a přemístěn během pouhých dvou dnů. Dokonce šlo celý sestavený dům přemístit vcelku vrtulníkem. Jedinou podmínkou byly čtyři betonové sloupy pro ukotvení domu. Díky zabudované polyuretánové izolaci mohl být dům snadno vytopen během pouhých třiceti minut.

Časopis Architecture D'Aujourd'Hui z února 1970 popisuje Futuro jako: „První model série prázdninových domů s licenci pro výrobu v padesáti zemích světa. Díky svému tvaru a vlastnostem může být Futuro postaveno jak ve studeném hornatém kraji, tak třeba i u moře.“

Bohužel byla to ropná krize kolem roku 1970, která spolu s mizerným marketingem znamenala konec jednoho velkého snu. Cena benzínu a ropy vyletěla na trojnásobek a tím se výroba plastů stala extrémně nákladnou.

Je odhadováno, že do současnosti se dochovalo asi 60 původních Futuro House. Není divu, že jsou mezi sběrateli mimořádně cenné.

(přeloženo z Wikipedia.org, foto - web)

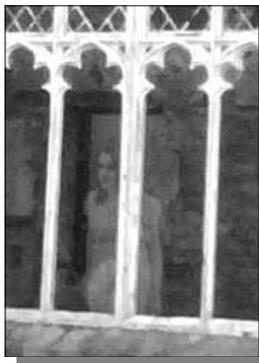
chcete nahlédnout dovnitř? zde máte odkaz na film:

<http://futuro-house.net/Media/futuro.kentucky.WMV>

Na hradě Gwrych vyfotili ducha?!

Starý hrad Gwrych v severním Walesu zažívá senzaci. Na snímku okna v jeho prvním patře zachytili návštěvníci tajemnou postavu.

Záhadologové, kteří fotku zkoumali, tvrdí, že se může jednat o hraběnku, která jeden z nejtajuplnějších velšských hradů zdědila v roce 1894. Další zdroje však hovoří o tom, že se jedná o ducha služebné, která na velšském panství zemřela po pádu z koně.

Tajemnou fotku pořídil Kevin Horikin (48) při návštěvě hradu. Postavy v okně si však všiml až při následném prohlížení snímků. Celá věc je záhadnější o to víc, že za vyfoceným oknem se údajně nedá vůbec stát. Podlaha hradu, od roku 1985 zcela opuštěného, je tak zetlelá, že se na místo nedá vůbec dostat.

<http://www.thesun.co.uk/CHARLOTTE MARTIN>

(PEGAS: pozn.redakce:

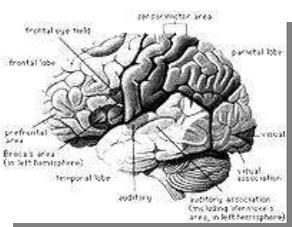
Na fotce skutečně vidíme éterickou ženskou postavu, která přesně odpovídá tomu, co si lze představit pod pojmem duch. Navíc u podobné legendy ke starým hradům nepochybně patří. Namítnout lze, že podobnou fotku dnes dokáže "vyrobiť" každý zručný amatér.

Digitální fotografie a následné počítačové zpracování jsou již na takové úrovni, že spoléhat se na staré dobré „to vidím, ne?“ už bohužel nelze.

Celému případu také nepřidává na důvěryhodnosti fakt, že jej přinesly noviny The Sun, což je „senzační bulvár“ v tom nejhorším slova smyslu.)

**Pacienti ve vegetativním stavu mohou
komunikovat, tvrdí lékaři!
Průlom v medicíně?**

Pacienti, kteří se nacházejí po závažném zranění mozku v takzvaném vegetativním stavu, do jisté míry rozumějí a jsou schopni komunikovat. Tuto přelomovou informaci přinesli lékaři z Cambridge.

Pomocí snímků mozku se vůbec poprvé podařilo ukázat, že lidé, kteří nevykazují žádné vnější známky vědomí, nejenže rozumějí, co lidé kolem nich říkají, ale jsou dokonce s to odpovědět na jednoduché otázky. Jejich odpovědi se promítají na změně aktivit na skenu mozku.

Nový objev by mohl pomoci přibližně jedné pětině pacientů ve stálém vegetativním stavu. Přijdou ale jistě také otázky ohledně toho, zda by měl takový pacient mít právo rozhodnout se a komunikovat, jestli si přeje dále takto žít.

Dr. Adrian Owen z jednotky výzkumu mozku v Cambridgi, který výzkum vedl, tvrdí, že objev má ohromné etické a filozofické implikace.

„Když jsme viděli výsledky skenu pacienta, byli jsme naprosto šokováni. Bylo nám jasné, že byl s to správně odpovědět na otázky, které jsme mu kladli, a to prostě tak, že změnil své myšlenky. Tyto poznatky nám říkají, že tento pacient není opravdu ve vegetativním stavu, ale měl poprvé po pěti letech možnost nějak komunikovat s vnějším světem. Jsme si více méně jisti, že je zcela při vědomí. Aby byl schopen nám odpovědět, musel totiž rozumět našim instrukcím, rozumět řeči, a pak se rozhodnout,“ dodal Owen.

Společný belgický a britský tým dospěl k tomuto objevu při vyšetřování devětadvacetiletého pacienta, který utrpěl úraz hlavy v roce 2003. Objev přichází jen pár měsíců poté, co se Belgičan Rob Houben, o němž se 23 let předpokládalo, že je ve vegetativním stavu, náhle „probudil“ a lékařům sdělil, že byl celou dobu při vědomí.

*Autor / zdroj: Mediafax
<http://www.regiony24.cz/>*

Jan Pavlík: **Záhada jménem
Helena Petrovna Blavatska
- o původu lidstva**

Narodila se v Jekatěrinoslavi, ve městě ležícím na pravém břehu Dněpru, o půlnoci z 30. na 31. července roku 1831. Je zajímavé, že tato noc má pro ruský národ stejný význam jako svatojánská noc v jiných oblastech západní Evropy... Je to magická noc. Byla prvorozeným dítětem ve vznešené rodině. Jejím otcem byl plukovník Petr Hahn; ze strany matky, Heleny Fadějevové, byla spřízněna s carem. Její babička byla princezna Helena Dolgoruká.

Narodila se předčasně a její zdraví bylo chatrné již od raného dětství. Vyrůstala uzavřená sama do sebe a byla mlčenlivá. Byla obdařena nespornými vrozenými „parapsychologickými“ schopnostmi. Zvláštní nelibost vyvolávaly její jasnovidenské schopnosti, když s absolutní jistotou předpověděla den smrti některým ze starších příbuzných a přátel, kteří navštěvovali jejich salón. Dějala to sice s nevinností dítěte, když se však zjistilo, že se tyto předpovědi plní, všichni se jí začali bát.

Po matčině smrti ji v jedenácti letech poslali k babičce do Saratova, kde byl její dědeček guvernérem. Její babička vlastnila muzeum, jedno z nejslavnějších přírodovědně-historických muzeí v Rusku, a tam dívenka znovu objevila svou dětskou vášeň mluvit o starých exponátech, ba dokonce o exponátech prehis-

torických zvířat, o nichž se tehdy nevědělo téměř nic nebo velice málo.

Přes všechny její protesty, ji v 16 letech provdali za sedmdesátiletého starce, Nikifora Blavatského, viceguvernéra provincie Jerevan v Zakavkazsku. O tři měsíce později tato neobyčejná dívka, která si pro zbytek svého života ponechala příjmení Blavatská na památku tohoto laskavého muže, jenž mohl být jejím dědečkem, opustila na koni palác a krátce nato se, převlečená za plavčíka, přeplavila do Alexandrie. Uběhlo deset let, než se opět vrátila do Ruska, aby se její manželství stalo podle zákona neplatným. Právě tento úsek jejího života je velmi záhadný. Navázala kontakty se spiritisty a procestovala mnoho zemí Evropy, Afriky a Ameriky.

Asi od svých devíti let mívala Jelena návštěvníka z „říše duchů". Tím byla postarší dáma, jejíž jméno uvádí jako Tekla Lebendorfová. Když po matčině smrti žila u babičky v Saratově a později v Tbilisi, scházival se širší rodinný kruh spolu s návštěvníky k pravidelným seancím. O náplň těchto schůzek se starával především „duch" této dámy, který prostřednictvím mladé Jeleny komunikoval s přísedícími tím, že ovládal její ruku při automatickém psaní. Jelenina

Helena Petrovna Blavatsky, na fotografii z New Yorku v listopadu 1878. podle...

ruka, vedená duchem staré dámy, popsala při nich stohy papírů a to vždy stejným rukopisem, rusky nebo i německy, kterýžto jazyk Jelena nikdy neovládala. Tekla Lebendorfová vylíčila do podrobnosti svůj celý život, od svého narození v estonském Tallinu, přes svojí svatbu, narození i výchovu dětí, až po vlastní smrt. Záležitost vzbudila zájem jednoho z Jeleniných strýců, který se rozhodl přijít věci na kloub. Odjel proto pátrat do Tallinu, kde se mu podařilo zjistit, že dáma tohoto jména pocházející z vyšších kruhů zde skutečně přebývala, že ale poté kdy ji její hýřivý syn připravil o jmění, byla nucena se odstěhovat k příbuzným do Norska, kde prý snad zemřela. Jelenin strýc byl natolik vtažen do celé záležitosti, že se rozhodl pokusit se podat

poslední, nezvratitelný důkaz o tom, že spojení s duchy zemřelých osob je opravdu možné. Zemřelá dáma se totiž kdysi zmínila o jakési petici, kterou poslala carovi Nikolajovi a jejíž doslovné znění opsala Jelenina ruka. Strýc věděl, že pokud tato petice kdy existovala, musí se stále ještě nacházet v archívech příslušného ministerstva. Protože znal z Jelenina rukopisu datum petice i její jednací číslo, potřeboval jen využít svých znalostí k tomu, aby se v archívu po ní poohlédl. Petici se mu nejen podařilo objevit, dokonce se ukázalo, že rukopis jeho neteře je faksimile, dnes bychom spíše řekli fotokopie, originálního dokumentu. Vše, do posledního detailu, bylo naprosto přesné, dokonce i poznámka připsaná na okraji rukou v té době již zemřelého cara Nikolaje!

Úžasný „talent na řeči“ jí umožňoval nejen porozumět nejneobvyklejším dialektům a mluvit v nich, nýbrž i číst egyptské hieroglyfy, sanskrt, řečtinu, latinu a jakýkoli grafický znak, který kdy člověk v průběhu dob zanechal. S cestami rostly její parapsychologické schopnosti a šamani a fakíři nakonec obdivovali její proročké schopnosti, přestože je předváděla jen tu a tam a jen tehdy, když měla chuť, a tak zklamala zvědavost mnoha novinářů a jindy tím zase vyděsila nepřipravené osoby.

V letech 1850-1870 Blavatská procestovala křížem krážem všechny kontinenty mimo Austrálie. Někdy v březnu 1873 se asi 42-letá Blavatská rozhoduje přesídlit do Ameriky. V roce 1875, poté, co se seznámila s tehdy věhlasným novinářem, plukovníkem Olcottem, založila v New Yorku Teosofickou společnost. Povídá se, že během zakládajícího zasedání se před očima všech přítomných na jejím prstě materializoval záhadný prsten, který se později předával vždy z ruky do ruky všem prezidentům Teosofické společnosti. Má zvláštní kámen, vyryté znaky podobné sanskrtu a často mění barvu. Tato společnost měla úspěch a rychle se rozšířila po celém světě, své sídlo měla v indickém městě Adyar, díky významnému daru věnovanému rádžou z Benáresu.

Přívrženci theosofie věří v existenci duchovních mistrů, což jsou buď duchovní bytosti, nebo lidé obzvláště nadaní, kteří se vyvinuli nad průměrnou masu. Třetí předsedkyně, Alice Baileyová (1880-1949), Angličanka přesídlená do USA, položila základ vlastního hnutí "Nového věku" jako velekněžka. Jako spiritistické medium dostávala poselství od tzv. „mistrů moudrosti," Tibeťana Djawal Khula. Tato poselství zprostředkovaná démonem skrze automatické psaní vydala v četných spisech jako tajné nauky, jako plán, který je dnes určující a závazný pro hnutí "Nového věku."

Plukovník Olcott, ve svých pamětech Old Diary Leaves (Listy ze starého diáře), popisuje co mu Blavatská kdysi pověděla o svých prvních zkušenostech s tím, jak může na člověka zapůsobit tzv. máya. V hinduštánštině máya znamená totéž jako iluze, či ještě lépe, mylná představa. Tento pojem ovšem zahrnuje veliké pole možností a v jistém smyslu se vztahuje na celou naši existenci. Podle bráhmánské filosofie, je celý náš svět vlastně jen máya. Jestliže hmotný svět je ve skutečnosti jen iluzorní, dobrý mág operující na vyšší rovině skutečnosti, by měl být schopen zapůsobit na naši mysl, tak aby ovlivnil naše představy o tom, čím se zabýváme.

Začíná se nová kapitola života Blavatské, kdy v posledních osmnácti letech, které jí ještě zbývají, může před ohromenou veřejností začít vydávat to vše, čemu se v dobách svého učenictví a tovaryšství naučila.

Asi patnáct let, které v jejím životě zbývaly po založení Teosofické společnosti, strávila dalším cestováním, psaním knih a propagací filosofických směrů Východu v Západním světě. Po pětiletém pobytu ve Spojených Státech, odjíždějí v roce 1878 oba zakladatelé společnosti do Indie. Po příštích pár let se pohybují většinou po Indii a Ceylonu; začátkem osmdesátých let potom otvírají hlavní stanoviště Teosofické společnosti v Adyaru, na předměstí Madrásu, které si společnost udržuje i v současné době. Blavatská se po roce 1885 přemísťuje do Evropy

a poslední čtyři roky svého života je činná zejména v Londýně. Píše a vydává útlou a poeticky laděnou knížku nazvanou Hlas ticha (Voice of the Silence, 1885) již zmíněnou Tajnou doktrínu (The Secret Doctrine, 1888) a Klíč k teosofii (Key to Theosophy, 1889). V Londýně také umírá, 8. května 1891.

O H.P.B. se vyprávěly neobyčejné věci, jako např. o její schopnosti číst knihy na dálku, o hlasitých rozhovorech s neviditelnými bytostmi a o dopisech ze vzdálených míst, které se k ní dostaly podivuhodným způsobem a byly psány znaky, které nemohli rozluštit ani experti Britského muzea, jimž H.P.B. se svým zvláštním smyslem pro humor někdy posílala jejich části.

Její poslední žertem bylo, když lékaři prohlásili, že je mimo nebezpečí, 8. května v 11 hodin dopoledne... Ona počkala, až odejdou, vstala z postele, posadila se ke svému psacímu stolu a zemřela přesně tak, jak to před několika dny předpověděla. Tak tiše, že si toho ti, jež se nacházeli v její blízkosti, hodnou chvíli ani nevšimli.

Blavatská a její Mistři

A.P. Sinnettovi, který pořádal její Paměti, Blavatská napsala: Vidiny svého Mistra jsem mívala už od dětství. V době kdy byla poprvé otevřena Nepálská ambasáda (přibližně 1851, pozn.), jsem ho viděla a poznala. Viděla jsem ho dvakrát. Jednou, když vystoupil ze zástupu lidí, potom mi dal příkaz se s ním sejít v Hyde Parku. Nemohu, nesmím o tom nic říci. Hraběnka Wachmeisterová, ve své knize "Reminiscences of H.P. Blavatsky" píše o setkání Jeleny Petrovny se svým "mistrem" toto: Už v dětství často vídala ve své blízkosti astrální bytost, která se vždy zřejmě objevovala když byla v nějakém nebezpečí, aby v pravé chvíli zakročila. H.P.B. si zvykla na ní nahlížet jako na svého strážného anděla, a měla dojem, že se stará o ní a o její výchovu.

Když se svým otcem, plukovníkem Hahnem byla v roce 1851 v Londýně, šla jednou ven na procházku, když ke svému úžasu, zahlédla na ulici postavu vysokého Hindustánce s nějakou indicou princeznou. Okamžitě v něm poznala stejnou osobu, kterou vídala v astrální formě. Jejím prvním popudem bylo se k němu rozběhnout, on jí ale posuňkem zastavil, takže zůstala stát jako přimražená, zatímco on šel dál. Příštího dne si vyšla na procházku do Hyde Parku, aby mohla o této neobyčejné příhodě přemýšlet. Vzhlednuvše náhle, viděla stejného člověka k ní přicházet, její mistr jí potom pověděl, že přijel s indicou princeznou do Londýna v důležité záležitosti a že si přál se s ní setkat osobně, protože potřebuje její pomoci v jistém úkolu, který si zadal. Potom jí pověděl, že se má vytvořit Teosofická společnost a že si přeje, aby ona byla její zakladatelkou. V krátkosti před ní načrtl jaké problémy jí přitom očekávají a řekl jí také, že bude muset prožít tři roky v Tibetu, aby se na svůj důležitý úkol mohla připravit.

JEJÍ KNIHY

Blavatská s Olcottem se ubytovali ve společném bytě v New Yorku, kde Blavatská začala psát svoji knihu Isis Unveiled neboli Odhalená Isida. Psala anglicky, tedy v jazyce jímž se sice slušně domluvila, jehož jemné nuance jí ale samozřejmě musely unikat. Olcott, který byl zkušeným redaktorem, se postaral o konečnou úpravu knihy a měl přitom asi dost práce. Je sporné, kdo je vlastně autorem této knihy. Zdá se, že se na jejím psaní mohlo podílet hned několik autorů. Víme, že Blavatská už v mládí byla schopna automatického psaní a je docela dobře možné, že o něco podobného šlo i zde. Olcott ve svých Old Diary Leaves napsal, že někdy mohl nechat celé stránky rukopisu prakticky beze změn, jindy že nalézal pravopisné nebo stylistické chyby skoro na každé řádce. Nejneuvěřitelnější je, že alespoň podle Olcotta, čas od času, se některé části knihy prostě objevily na psacím stole samy od sebe, tedy vlastně jako spiritistický aport.

Píše o tom takto:

Nejperfektnější byly části rukopisu, které za ni byly napsány

zatímco spala. Takovýmto příkladem je začátek kapitoly o prastarém Egyptě. Skončili jsme jako obvykle asi ve dvě ráno, oba příliš unavení než abychom si ještě pokouřili a popovídali, než se rozejdeme. Když jsem ráno přišel k snídani, ukázala mi kupku asi třiceti nebo čtyřiceti papírů, v jejím nejlepším rukopisném stylu které, jak prohlásila, za ní napsal jeden z Mistrů, jehož jméno nebylo tolik zprofanované jako jména těch ostatních. Bylo to naprosto perfektní ve všech směrech a k vydavateli se to dostalo beze změn.

Zvláštní je zejména to, že každé změně ve stylu rukopisu Blavatské, předcházelo buď to, že na chvíli odešla z pokoje nebo že se ocitla v transu, ve kterém její oči jakoby hleděly skrze mne kamsi do prostoru, aby se skoro hned vrátila do normálního stavu bdělosti. To bylo provázeno viditelnými změnami osobnosti nebo spíše osobních zvláštností, v jejím způsobu chůze, mluvy, v živosti jejího projevu a, zejména, v její náladovosti... Jakoby jeden člověk opustil místnost a jiný se vrátil, lišily se ale její pohyby, mluva a celkové způsoby; změnila se pronikavost její mysli, měla na věci jiné názory, jiné pravopisné schopnosti v angličtině, jiné nářečí a jiný, velmi, velmi jiný temperament.

Jeden z Mahátmů, kteří takto měli spolupracovat při psaní Isidy, se prý dokonce v tu dobu Olcottovi předvedl ve své pravé formě. Jednoho večera v New Yorku, poté kdy jsme si s Blavatskou popřáli dobré noci, seděl jsem ve své ložnici, dokuřující doutník a přemýšlející. Náhle, Chohan (další název pro indické okultní zasvěcence, pozn.) stál vedle mne. Dveře při otevření nevydaly žádný zvuk, pokud se vůbec otevřely, v každém případě byl zde. Usadil se a po nějakou dobu se mnou rozmlouval tichým hlasem a jelikož se zdálo, že mně je nakloněný, požádal jsem ho o jednu laskavost. Řekl jsem mu, že bych chtěl mít nějaký hmotný důkaz o tom, že tu skutečně byl a že jsem nebyl pod vlivem nějaké iluze, že to nebyla jen "maya", kterou by byla Blavatská nějak způsobila. Zasmál se, odvinul vyšívaný plátěný indický turban který měl na hlavě, hodil mi jej a byl pryč. Ten turban mám dodnes a v jednom rohu má vyšitou iniciálu "M".

Tomuto úkazu předcházela jiný, týkající se stejného chohana.

Jednoho pozdního odpoledne Olcott s Blavatskou prý seděli v pracovně, když Blavatská náhle řekla "Podívejte se a poučte se". Olcott se na ni podíval a viděl, že kolem hlavy a ramen se jí tvoří mlhavý oblak, spiritisté to nazývají "ektoplazma". Ten se postupně zformoval do podoby právě toho mahátmy, který ho později navštívil, včetně již zmíněného turbanu. Pouze hlava a torzo tohoto stinného přízraku prý byla viditelná, po chvíli se začal vytrácet, až docela zmizel. Blavatská seděla nehnutě asi dvě minuty, potom vzdychla, probrala se a zeptala se Olcott, zda něco viděl.

TAJNÁ NAUKA (Doktrina)

Byla jejím hlavním dílem. Její témata se soustřeďují na symbolismus starodávných mysterických náboženství a zachraňují z „nepřístupných“ komplexů archivů a knihoven Tibetu celou kosmogonii a antropogenezi, zakládající se na tajuplném manuskriptu „Knize Dzyan“. Odvolává se přitom na různé zkušenosti, které muselo současné lidstvo projít, když se ještě nenacházelo na „lidském“ vývojovém stupni. Předtím než osídlily planetu Zemi, prošly duše etapou „života“ minerálu, rostliny a zvířete, a to na jiných planetách, z nichž ta poslední se stala naším dnešním Měsícem, o němž H.P.B. tvrdí, že je starší než Země, což je údaj, který současná analýza hornin dopravených z Měsíce nepochybně potvrzuje. Vypráví také, jak se člověk v průběhu své evoluce měnil až do své dnešní podoby, s pomocí zvláštního „duchovního sestupu“ určitých bytostí pocházejících z Venuše. Dívá se na člověka jako na komplexní soustavu, nejen fyzickou, nýbrž sestávající také z jiných subtilních těl. Oživení proudů energie v těchto subtilních tělech by člověku poskytlo schopnosti, na nichž není nic zázračného, nýbrž představují jen probuzení přirozených potenciálů. Varuje však před velkým nebezpečím používání těchto sil v praxi, dokud není dosaženo určitého stavu očištění a vědomí.

Ve svém hlavním díle „Tajná nauka“ se nám jeví jako velký znalec, který porovnává a analyzuje nejvznešenější proudy myšlení a víry. Znovu se v poznámkách pod čarou objevují ne-

spočetné odkazy s obsáhlými citáty, tvořící základ všeho, o čem se zmiňuje, které sloužily jejím pedagogickým snahám dopomoci čtenáři k jeho vlastnímu zkoumání těch pramenů, jež ona sama záhadným způsobem používala. A trváme na tom, že její vědomosti jsou záhadou, neboť není v lidských silách, aby jediná osoba, navíc se základním vzděláním, byla schopna pojmut takové množství poznatků, z nichž mnohé přesahují i naše dnešní sofistikované informační prameny.

O Knize Dzyan bylo mnoho napsáno a ještě více řečeno. Na toto téma panují různé a mnohdy protikladné názory a pohledy. Kniha Dzyan prý fyzicky nikdy neexistovala a ani neexistuje. Podle celé řady zasvěcenců jde speciálně o energo-informační pole do kterého lze vstoupit pouze po předchozím speciálním tréninku pod dohledem zasvěcených osob. Takový trénink prý svého času podstoupila i Helena Petrovna Blavatská v době kdy pobývala v Tibetu. S výtahem jistých částí Knihy Dzyan se můžete setkat také v úvodních pasážích obsáhlého a zcela ojedinělého esoterického díla od Alice A. Bailey "Pojednání o kosmickém ohni". Jednotlivé pasáže jsou psány poměrně těžkým způsobem jelikož velmi bohatě využívají různé aformismy a analogie.

Stručně z knihy Dzyan

Text tajné nauky, který H. P. B. diktovali tajemní mistři je velmi rozsáhlý, velmi nesrozumitelný, psaný obrazným jazykem plným nepřeložitelných termínů z orientální mytologie. Nejdříve je třeba se naučit správnému chápání používaných tibetských pojmů. Pak lze porozumět intuitivně skrytému smyslu sdělení.

Na počátku je konstatováno, že veškerá příroda je dílem stvoření, cílevědomého záměru prvotní entity. Nejdříve byly stvořeny hvězdy (slunce) a planetární systémy s planetami vhodnými pro život. Z textu vyplývá, že nejdříve byly stvořeny jakési nehmotné stavební plány organismů, jakási jemnohmotná těla. Ve hmotné podobě se nejprve objevují mikrobi a bezobratlí živočichové, kteří zřejmě sloužili, podobně jako rostliny k přetváření životního prostředí.

První lidé byli stvořeni jako obojpohlavní bytosti - duše je v podstatě obojpohlavní. Vývoj lidské rasy probíhal v několika odlišných etapách:

Na ukázkou překlad Aleše Česala:

Kniha Dzyan, část druhá, Vznik člověka

I.

Začátek pociťujícího života

1. Lha (anděl), který pohybuje čtvrtým světem (naší zeměkouli) je sluhou sedmi lhaů (planetárních andělů), kteří se pohybují v kruhu na svých triumfálních vozech kolem svého Pána, jediného Vše-oka našeho světa. Jeho dech dává život sedmi. Dal život prvnímu. To jsou Draci moudrosti.

2. Zem řekla: „ Pane se zářící tváří (Slunce), můj dům je prázdný. Pošli své syny, aby zalidnili zemi. Poslal jsi sedm synů Pánovi Moudrosti; vidí tě sedmkrát blížeji a cítí tvou přítomnost sedmkrát víc. Zakázal jsi svým služebníkům, malým prstencům, aby zachytávali tvoje světlo a tvoje teplo a překáželi tvému velkému dobru na jeho cestě. Pošli je nyní svému služebníkovi“.

3. Tu řekl Pán se zářící tváří: „Chci ti poslat oheň, když dílo začalo. Pozdvihni svůj hlas k jiným lokám; obrať se k Otcí, Pána Lotusu; neboť jeho Synové, tvůj lid jsou pod vládou Otců (Pitripatiové). Tvoji lidé budou smrtelní. Lidé Pána Moudrosti (Buddhy), ne synové Somy (Měsíce), jsou nesmrtelní. Přestaň naříkat. Tvých sedm rouch ti ještě patří. Ještě nejsi připraven, tvoji lidé ještě nejsou zralí“.

4. A po velkém žalu odvrhla (Země) svá tři stará roucha, oděla se sedmi novými a stála tu ve svém prvním (rouchu). Příroda se sama bez pomoci shora nestává dokonalou.

5. Kolo vířilo třiceti crorami (třicet tisíc let) a stvořilo rupy (tvary); měkké kameny, jež ztvrdly a tvrdé rostliny, které změkly, viditelné z neviditelného, hmyz a malá stvoření. Když tyto tvary trýznily Matku, setřásla je Země ze svých zad. Po třiceti cronách se Země otočila. (Změnil se sklon zemské osy) Ležela na zádech, na straně. Nevolala po Synech Nebe a nežádala Syny Moudrosti. Tvořila ze svých vlastních prsů, stvořila vodní lid (vodnáře), který měl hrozný tvar a byl zlý.

- 6.** (Zem) sama stvořila hrozné a zlé vodnáře. Stvořila je ze zbytků (typů) jiných, z první, druhé a třetí periody. Dhjaniové (andělé) přišli a viděli. Dhjaniové ze žárlivých rodičů (Otec a Matka v Jednom); přišli z bílých (slunečních a měsíčních) oblastí; z obydlí nesmrtelných smrtelníků.
- 7.** (Synové světla) nenašli zalíbení. „Naše tělo to není“ (řekli). To nejsou vhodné tvary pro naše bratry z páté (rasy); žádná obydlí pro jejich život. Musí pít čistou, neznečištěnou vodu. Nechte, ať vysušíme vodní tvary.
- 8.** Přišli z plamene, oheň se svými jiskrami, oheň noci a dne. Vysušili nutné množství temné vody; zničili je svou horkostí. Seshora lhaové a ze zdola lhamajové. Zničili dvoj-čtverhranné tvary, porazili kozonohé a psohlavé lidi a lidi s tělem ryby.
- 9.** Matka-moře, velké moře, naříkala. Zdvihla a zmizela v Měsíci, který ji zdvihal a z nějž byla zrozena.
- 10.** Když rupové (stvoření) byli zničení, zůstala Matka-Zem prázdná. Žádala, aby byla vysušena.
Pokusy o stvoření člověka
- 11.** Přišel Pán všech Mistrů. Oddělil od těla vodstvo a to bylo horní nebe, první nebe.
- 12.** Velcí Čohaniové (Mistři), nazývaní Páni Měsíce, jejichž těla byla vzdušná (éterická). „Stvořte lidi“, bylo poručeno, lidi podle vašich povah (věrných podob). Dejte jim váš vnitřní tvar; příroda vytvoří vnější těla. Nech jsou mužem a ženou (v jednom) a též Pány Plamene (světla).
- 13.** (Bohové Měsíce) šli do každé jim přikázané oblasti. Bylo jich sedm, každý ve svém okrsku. Páni Plamene však zůstali; nechtěli (se) rozmnožovat.
Vznik první lidské rasy cca 4 mil. let před n. l.
- 14.** Z vůle (ducha) narození Páni, poháněni životadárným Duchem (fohatem), oddělují od sebe samotné lidi, každý v jeho vlastní zóně.
- 15.** Tak se narodilo sedmkrát sedm stínů budoucích lidí, každá třída podle vlastní povahy a druhu a každá byla méně dokonalejší než její tvůrce. Bezkostní otcové nemohli dát bytostem, které měly kosti, žádný život. Jejich předkové byli bhutové (fantomy) bez tvaru a bez rozumu. Přesto byla tato (první) lidská rasa nazvaná čaja (představa, jev nebo stín).

16. Jak se narodili skuteční manušiové (myslící lidé?) Jak byli stvořeni Manuové se silou mysli? Otcové si berou na pomoc svůj vlastní oheň (kavijavahanu); je to oheň, který hoří v Zemi (hmotě). Duch Země zavolal na pomoc sluneční oheň (suči). Tito (Pitrisové a oheň) spolu stvořili svou spojenou činností dobré tvary. Tyto mohli stát, jít, běhat a létat; nebyli však ještě ničím jiným než čaja (obrazy), stíny bez rozumu.

Na začátku (druhé rasy) vdechli někteří z nich jen jednu část své bytosti do manušiů (lidí), ostatní se v nich usídlili.

17. Dech potřeboval tvar; Otcové mu jej dali. Dech potřeboval hmotné tělo; Zem jej utvořila. Dech potřeboval ducha života; lhaové Slunce dýchli do jeho tvaru. Dech potřeboval zrcadlo těla (astrální) tělo; Dhjaniové řekli: „Dáme mu naše“. Dech potřeboval substanci pro svoje touhy (kama rupu), a vodní duchové řekli: „Má ho mít“. Dech potřeboval mysl, aby obsáhla vesmír. „To my nemůžeme dát“, řekli Otcové. „Nikdy jsem jej neměl“, řekl duch Země. „Tvar by se spálil, kdybych mu dal svůj“, řekl velký (sluneční) oheň. Člověk zůstal prázdným, bezmyslovým bhutem. Tak dali bezkostní život těm, kteří se stali lidmi s kostmi.“

18. Vznik druhé rasy. Byli stíny Pánových stínů. Stíny se zvětšily. Duchové Země je oděli, lhaové andělé Slunce je zahřáli. Dechy měly život, ale žádné poznání. Nevlastnily ani oheň a vodu.

19. Druhá rasa začala kvést a šířit se. Nepohlavní tvor vznikl z bezpohlavního stínu. Tak vznikla, druhá rasa.

20. Jejich Otcové se zrodili ze sebe samých; Jednorození, čajové zářících těl Pánů, Otců, Synů světla soumraku.

21. Když rasa zestárla, smísili se staří s čerstvými vodami; když se kapky zkalily, zmizeli a přešli do nově vzniklého proudu života. Vnější prvky se staly vnitřky jiných. Křídlo se stalo stínem a stín křídlem.

22. Potom druhá rasa zplodila třetí, narozených z potu. (vejce?) Pot přibýval, jeho kapky se rozmnožovaly, ztvrdly a zaoblily se. Slunko jej zahřálo; Měsíc jej ochlazoval a zformoval, vítr ho živil až do zralosti. Bílá labuť z hvězdného nebe (Měsíc) zastíňoval velkou kapku, vejce budoucí rasy, lidskou labuť poslední třetiny. Nejdřív mužena, potom muž a žena.

23. Samozrození byli čajové, stíny těl Synů soumraku. Nemohl

je zničit ani oheň ani voda. Jejich synové takoví nebyli.

24. Synové Moudrosti, Synové Noci, sestoupili, připravení na znovuzrození. Viděli ošklivé tvary třetí rasy. „Můžeme volit“, řekli Páni, „máme moudrost“. Někteří vstoupili do čajů, jiní do nich nechali vniknout jednu jiskru, a jiní se opět zdráhali inkarnovat, dokud nevznikla čtvrtá rasa.

Svími vlastními podstatami naplnili dychtivé tvary (kamarupy). Ty, které obdržely (jen) jednu jiskru (poznání), postrádaly (vyšší) moudrost. Jiskra zářila slabě. Třetina zůstala bez rozumu, jejich dživy (monády) nebyly ještě připraveny (na přijetí božské jiskry). Na tyto se mezi sedmi (rody nehledělo). Staly se hloupými. Třetí byly připravení a Páni Plamene a temné moudrosti řekli: „V nich chceme bytovat“.

25. Co udělali Manasové, Synové moudrosti? Zavrhli Samozrozené. Nejsou ještě připravení. Odmítli vstoupit do narozených z potu. Nejsou ještě úplně připravení. Nechtěli vejít do narozených z vejce.

26. Když narození z potu stvořili narozené z vejce, dvojpohlavní, mocné, silné obdařených kostmi, tu pravili Mistři Moudrosti: „Nyní chceme tvořit!“

27. Teď se stala třetí rasa nádrží andělů moudrosti. To stvořili Synové Vůle a Jógy. Mocí krijašakti stvořilo je, svaté Otce, předky arhatů.

28. Z kapek potu, se zbytků substance, z hmoty mrtvých těl a zvířat předcházejících období a z vyzářeného prachu vznikla první zvířata .

29. Zvířata s kostmi, draci hloubky a létající hadi se přidali k lezoucím vejším. Ti, kteří lezli po zemi dostali křídla. Stvoření s dlouhými krky ve vodě se stala ploditeli létajících zvířat vzduchu.

30. Během třetí (rasy) rostla zvířata bez kostí (bezobratlí) a změnila se. Stala se zvířaty s kostmi; jejich čajové (obrazy) se staly hutnými.

31. Zvířata se rozdělila nejdříve (na mužské a ženské pohlaví). Začala se rozmnožovat (pohlavním stykem). Potom se rozdělil

těž dvojnásobný (obojpohlavní) člověk. Pověděl (své ženské polovině): Čiňme tak jak činí zvířata. Spojme se a plodme. Tak učinili.

32. Ti však, kteří neměli žádnou samici, vzali k sobě ženské zvířecí netvory a z jejich pohlavního styku vznikly němé rasy. Oni sami byli němí. Avšak jejich jazyky byly svázané. Jazyky jejich předků zůstaly němé. Zplodili obludy, rasu neforemných, červenovlasých bestii, které chodily po všech čtyřech. Rasa, která byla němá, aby hanba nebyla zjevná.

33. Když to viděli lhaové, tu (Synové Světla), kteří nestvořili žádných lidí smutnili a pravili:

34. Amanasové (bez mysli) znečistili naše budoucí obydlí. Vyhledejme jiné obydlí. Přesvědčme je o správnosti jiné věci; nebo by to mohlo dopadnout mnohem hůř. Učinili tak.

35. Teď byli všichni obdarováni manasem (myslí). Viděli hřích bezsmyslových.

36. Čtvrtá rasa vyvinula řeč.

37. Jeden se stal Dvěma, stejně žijí a lezou věci, které byly ještě Jedním: obrovská ryba, ptáci a hadi se šupinatými hlavami. Tak se zrodili Dva při Dvou v sedmi oblastech, z třetí (rasy) čtvrté lidské (lidské pokolení). Bohové (surové) se stali nebohy (asury).

38. První (rasa) v každé ze (sedmi) zón měla měsíční barvu (bílo-žlutou), druhá žlutou jako zlato, třetí červenou, čtvrtá hnědou a ta se hříchem stala černou. Všechny první sedm výhonků (lidstva) mělo na začátku stejnou barvu; další (jejich oddělení) začali svoje barvy míchat.

39. Tu vyrostla třetí a čtvrtá (rasa) plná pýchy do výšky: „My jsme králové, my jsme bohové“

40. Brali si ženy, které krásně vypadaly; ženy z kmene nerozumných a omezených. Přivedli na svět obludy, zlé demony, mužské a ženské povahy také knado (dakini) s malým rozumem.

41. Vystavěli si chrám pro fyzická těla a vzývali mužství a žensství. Nyní třetí oko ztratilo svou zrakovou schopnost.

43.(Lemuřané a Atlanťané) stavěli velká města. Stavěli je z vyhledávaných zemí a kovů. Ohně (sopky) vyvrhly lávu). Z bílých kamenů (mramoru) hor a černého kamene (podzemního ohně) zhotovovali svoje vlastní obrazy v životní velikosti a podobě a uctívali je.

44. (Atlanti) vytvořili veliké obrazy, vysoké devět jatů (metrů), odpovídající velikosti jejich těla. Měsíční ohně zničili zem jejich otců (Lemurii). Voda ohrožovala čtvrtou rasu.

45. Přišli první velké vody. Pohltily sedm velkých ostrovů.

46. Všichni mudrci se zachránili, nemoudří zahynuli. S nimi zmizela většina velkých zvířat, která vznikla z potu Země.

47. Málo jich zůstalo. Někteří z nich byli žlutí, někteří hnědí, někteří červení. Ti s měsíční barvou navždy zmizeli.

48. Pátá rasa ze svatého pokolení zůstala. Vedli ji první božští králové.

49. (Byli) ‚hady‘, kteří opět sestoupili, usmířili se s pátou (rasou), učili ji a vedli.

...pokračování příště

© Jan Pavlík, 17.9.2006

převzato se svolením autora z webu: <http://jpavol.sweb.cz/>

UFOlogové a ti, které zajímá toto téma a jiné záhady.

Vstupte mezi nás do **UFO klubu Zlín**.

Přijímáme lidi, kteří jsou ochotni o tom pokecat, zkusit něco vyřešit a třeba i nějakou novou záhadu objevit.

Takže se ozvěte na můj mail **pika@ufo.cz**,

Jste srdečně vítáni.

Karel Kýr : **Řekli (napsali) o UFO**

Francouzský astronom dr. Pierre Guerin: „UFO manipulují nám nepochopitelným způsobem s časoprostorem; i to je důvod, proč by se měli vědci tímto jevem pečlivě zabývat.“

Francouzský astrofyzik Jacques Vallée: „Jsem přesvědčen, že tyto objekty jsou jakýmsi kontrolním systémem, který kamsi vysílá získané informace, ale není jasné kam. Část UFO pokládám za fyzikální objekty s objemem, hmotou a silou -to jsou technicky změřitelné parametry- a část za, okno do jiné reality ‘.

UFO jsou přístroje, které vyvolávají ve vědomí pozorovatele deformace reality. Vnášejí do našeho vědomí obrazné představy a předem připravené scény, aby pozměnily naše chápání světa.“

Psychoanalytik C. G. Jung: „Jedná se patrně o hmotné jevy, jež se vyznačují na jedné straně častým výskytem, na druhé straně cizorodostí, neznámostí a dokonce rozporuhodností své fyzikální přirozenosti.

Zprávy o UFO bych označil za „visionářské pověsti“, které se dají srovnat s kolektivními vizemi, jaké měli křížáci během obléhání Jeruzaléma, vojáci za první světové války a shromáždění věřících katolíků při zjevení Panny Marie v Portugalsku.

Pokud se ale jedná o psychologickou projekci, musí být k dispozici nějaká psychická příčina, neboť se dá předpokládat, že by tak často se vyskytující událost, jakou pověsti o UFO bezesporu jsou, bylo něčím náhodným a bezvýznamným.

Nejvýznamnější americký ufolog Brad Steiger: „

Nepokládám tyto nebeské objekty za mimozemské vesmírné lodě, ale spíše za ‚sousedy z vedlejší ulice‘, z jiného časoprostoru, to znamená z paralelních světů.

Domnívám se, že to, co bylo dosud označováno za kosmická plavidla, jsou ve skutečnosti vícerozměrné mechanismy nebo psychické konstrukce našich „průvodců“ z hypersvětů. V přípa-

dě Ufo by se mohlo jednat o formy vyšší inteligence a ne o transportní zařízení. A tato inteligence je schopna ovlivňovat telepaticky naše vědomí a přenášet do něj projekce, které nakonec vypadají jako trojrozměrné objekty UFO."

Inkvizitor z rozštěpeným penisem

Vatikánské archivy jsou odjakživa předmětem touhy všech badatelů. Skrývají podle nich tajemství, která by mohla změnit pohled na naše dějiny.

To, co z papežských trezorů uniklo, jim rozhodně dává za pravdu. Jeden z dlouho utajovaných spisů pojednává například o podivných souvislostech spojených se smrtí obávaného inkvizitora Nicolase Remyho v roce 1612. Jeho tělo totiž zmizelo a do hrobu musela být dána pouze prázdná rakev!

Tajemství této záhady vyšlo najevo až o 300 let později. V roce 1912 spatřilo světlo světa písemné svědectví italského mnicha a žáka Nicolase Remyho, Francesca Maria Guazza (svému učiteli dal před smrtí rozhršení a připravil jeho tělo do rakve). Jeho dopis byl uložen mezi nejtajnější vatikánské spisy.

V důvěrné zprávě určené papeži psal: „Když jsem nebožtíka svlékal, abych ho podle křesťanských zvyklostí nachystal, učinil jsem několik podivných nálezů. Nicolas Remy měl přirození rozštěpené na dvě části, jež připomínaly rozeklaný jazyk hada. Na spodní straně zad měl podivnou hustou síť mateřských znamének a jeho tvář připomínala smějícího se ďábla...

V tajné přihrádce nad jeho postelí jsem našel kopii smlouvy sepsané na pergamenu, na níž byl jeho podpis se vši pravděpodobností krví a k němu byl připojen ještě jeden odpudivý klikihák, jež se dal při trošce dobré vůle vyluštit jako slovo

Asmodei."

Dokument byl podle Francesca Maria Guazza sepsán měsíc před tím, než zemřel nejstarší syn Nicolase Remyho, což mnichovi připadalo zlověstné.

„Dábel se proti nám spikl tím nejrafinovanějším způsobem, přesto však doufám, že Bůh k nám zůstane milostiv. Byl jsem nucen zmařit záměr pozůstalých, kteří chtěli pohřbít ostatky zesnulého v posvěcené zemi,“ svěřil se v dopise adresovaném Svaté stolici.

Svědék musel do vyhnanství

Papež nechal dokument ihned uložit do archivu a jeho pisatele poslal do Jižní Ameriky (!), aby nevyzradil nic z toho, co viděl. Nejvyšší hlava církve však tehdy zapomněla zničit jednu z nejobávanějších příruček té doby - Compendium Maleficarum, jejíž autorem byl právě Nicolas Remy. Tato publikace mimochodem sloužila ještě celé další století lépe než katovská sekyra: na hranici kvůli důkazům o čarodějnictví, o kterých pojednává, skončily stovky žen!

Důkaz v knize

Inkvizitor v ní uvádí nejen všechny způsoby zjevování ďábla, ale slovem do všech detailů vyobrazil i jeho přirození to bylo na konci rozštěpené do tvaru dvou hadů, takže rohatý prý mohl smilnit současně s dvěma ženami. Nicolas Remy rovněž popsal obrácený kříž, jež měl ďábel vytetovaný na dolní části zad, a dále vylíčil řetěz mateřských znamének na zádech připomínající prý podobu jeho obličeje. A v neposlední řadě v této knize detailně uvádí vzory smluvních textů mezi zplnomocněncem pekla Asmodeem a jeho čaroději. Tolik shodných znaků s tím, co popisoval Francesco Mario Guazzo...
Není se čemu divit, že Vatikán nechal jeho dopis celá staletí pod zámkem.

Kdo byl Nicolas Remy (1530-1612)?

Od dětství ho provázely zázraky (bez úrazu dopadl na zem z pětimetrové výšky, předpovídal počasí...)
V rodném Lotrinsku vystudoval teologii a práva, mluvil latinsky, řecky, anglicky a německy. V 55 letech mu zemřel syn; těsně před smrtí otci řekl, že ho uřkla čarodějnice, již nedal almužnu. Když ho Nicolas Remy pohřbil, začal jeho hon na ženy, většinou

staré žebračky. Do konce svého života tak na hořící hranici jeho zásluh skončilo přes 900 životů.

(c)Karel Kýr
(z knihy **Inkvizitor z rozštěpeným penisem** publikováno se souhlasem autora)

Karel Kýr

O autorovi:

Před odchodem do důchodu autor pracoval jako volný novinář. Jako autor se podílel na vzniku časopisu Koktejl. Externě spolupracoval s rozhlasem (Praha, Svobodná Evropa). Stále publikuje v časopisech. Např. Přísně tajné! Spirit, Fakta a svědectví... Je členem Syndikátu novinářů ČR a Klubu autorů literatury faktu.

Jeho příspěvky lze najít na blog.idnes.cz, blog.denik.cz a na vlastních [www stránkách](http://www.kyrpibehy.estraniky.cz)

www.kyrpibehy.estraniky.cz

Člověk, kterého neopustila zvědavost. A rád se o svoje poznatky dělím s druhými.

Kontakt: Email: kyrpress@centrum.cz

Doporučujeme knihu:

**Karel Kýr - Inkvizitor s rozštěpeným penisem
A5 / 167 stran /174 Kč**

Tyto příběhy byly většinou otištěny na mých webových stránkách (**www.kyrpibehy.estraniky.cz**). Obrátilo se na mne několik čtenářů s dotazem, zda tyto příběhy někdy vydám knižně. Že by je rádi měli v knížce. A tak jsem poslechl. A na závěr bych rád přiměnil slova sv. Augustina, který prohlásil:
ZÁHADY NEEXISTUJÍ, JSOU TO POZNATKY BUDOUCNOSTI.

objedávejte na: **<http://www.stahujknihy.cz/>**

Roboti už jdou

EUROP - Evropská roboticko-technologická platforma (the European Robotics Technology Platform) představila svůj program na roky dopředu. Skupina se zaměřuje na technologie, umožňující všudypřítomné nasazení robotů - a to i v oblastech, kde se použití robotů doposud nedařilo.

Skupina EUROP je výsledkem projektu EU CARE (koordinační akce Robotiky v Evropě) a sdružuje na 130 organizací, zahrnujících jak evropský průmysl, tak i výzkum. Tyto organizace společnými silami vypracovaly pokyny a scénáře budoucího nasazení robotů v průmyslu, domácnostech a dokonce i ve zdravotnictví, kterých by bylo možné dosáhnout do roku 2020.

Podle plánů by však měl robotický průmysl s lidmi pracovat v součinnosti. Měl by být nasazován v provozním prostředí, ve kterém by mohl podpořit lidskou činnost a na takovou práci, kterou je možné přesně naprogramovat.

Odborníci z EUROP se domnívají, že roboty, ale i přístroje obsahující roboty, bude možné využít téměř ve všech myslitelných oblastech.

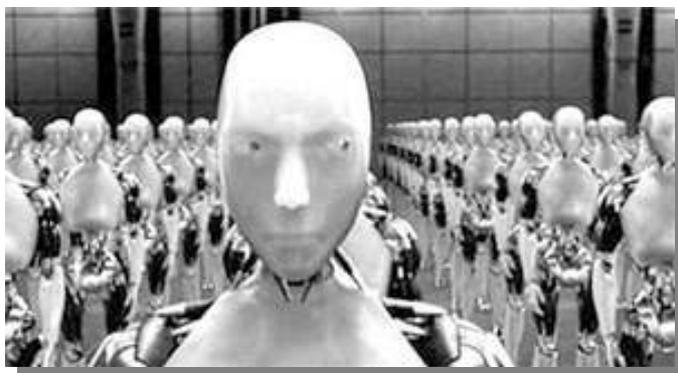

Medicína - s robotickým operačním asistentem pracují špičková zdravotní zařízení již dnes. Výhody jsou neoddiskutovatelné, přesnost, úspornost, preciznost.

Osobní asistent - V domácnosti by služby robotů měly hrát stále větší roli na poli osobních asistentů.

Rovněž lze předpokládat nasazení robotů i na poli rehabilitačních ošetření a podporu činností

v ošetrovatelství starých a nemocných osob. Například je již nyní možné představit si asistenta ke starším lidem, sloužícího k připomenutí léků, nalezení ztracených klíčů a jiných předmětů nacházejících se kdekoliv v domě. Aby však bylo možné předpokládat využití robotů pro tyto a další podobné úkoly, je v první řadě potřeba zvládnout schopnosti chápat, zpracovat a simulovat nejrůznější gesta a výrazy obličejů.

Boj s bezpečnostními hrozbami - již dnes se s úspěchem používají roboti při manipulaci s objekty u nichž je podezření, že obsahují výbušinu. Bezpilotní letouny, malé průzkumné roboty i robotická vozidla už používá běžně armáda.

-
Celosvětový trh s výrobou robotů v blízké budoucnosti jednoznačně poroste mnohem rychlejším tempem, než jak je tomu doposud. Již v roce 2011 je očekáváno využití až 1,2 milionu robotů v průmyslu.

(film foto: Já, Robot. Článek www.pandatron.cz)